

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

**НЕВЕРБАЛЬНА ПОВЕДІНКА ІНТЕРВ'ЮЕРА ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ В
ТЕЛЕШОУ «THE TONIGHT SHOW STARRING JIMMY FALLON» ТА
«THE ELLEN DEGENERES SHOW»**

Кваліфікаційна робота
студентки 2 курсу, групи ЛЗЖМ-21,
другого (магістерського)
рівня вищої освіти,
спеціальності 061 «Журналістика»
Гапчук Світлани Володимирівни

Керівник:
Блажеєвська Юлія Миколаївна,
кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I	
ПОНЯТТЯ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЇЇ	
СКЛАДОВИХ	6
1.1 Мова тіла та класифікація невербальних сигналів	6
1.2 Різниця невербальних сигналів відносно гендерної приналежності	12
РОЗДІЛ II	
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТОК-ШОУ ТА ІНТЕРВ'Ю	16
2.1 Ток-шоу як жанр та чому він цікавий для глядачів	16
2.2 Поняття інтерв'ю та його роль в ток-шоу	19
РОЗДІЛ III	
ШОУ «THE TONIGHT SHOW STARRING JIMMY FALLON» та «THE	
ELLEN DEGENERES SHOW»	24
3.1. Шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon»: історія розвитку та змін	24
3.2 Джиммі Феллон: шлях до визнання та ролі ведучого популярного вечірнього шоу	29
3.3 Шоу «The Ellen DeGeneres Show»: як зародилася програма і що вона пропонує глядачам	32
3.4 Еллен Дедженерес: від комедіантки до телеведучої та інтерв'юерки одного з найпопулярніших шоу	36
РОЗДІЛ IV	
ПОРІВНЯННЯ НЕВЕРБАЛЬНОЇ МОВИ ІНТЕРВ'ЮЕРІВ	40
4.1 Аналіз невербальної поведінки інтерв'юера на прикладі «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon»	40
4.2. Аналіз невербальної поведінки інтерв'юера на прикладі «The Ellen DeGeneres Show»	49
4.3. Порівняльний аналіз Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес як інтерв'юерів: спільне та відмінне	57
ВИСНОВКИ	60
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	64

ВСТУП

Актуальність роботи: Інтерв'ю – це одна з найпопулярніших форм комунікації. Такий формат допомагає не лише зібрати й отримати нову інформацію, а й порушити важливі суспільні питання, обговорити актуальні теми чи просто провести час у приємній компанії. Бесіда між ведучим та респондентом може бути не лише серйозною, а й на жартівливу тему, що дарує глядачам позитивні емоції. Так чином, формат інтерв'ю в ток-шоу містить інформаційну, суспільну й розважальну функції.

Розуміння невербальної комунікації є важливою частиною бесіди, таким чином інтерв'юер не тільки краще зрозуміє гостя, а й підвищить ефективність інтерв'ю. Це означає, що знання про невербальну поведінку є одним з фундаментальних чинників для створення успішного інтерв'ю.

Невербальна поведінка включає в себе усі сигнали, що видає людське тіло: жести, міміку, поставу, зоровий контакт, дистанцію тощо. Тобто, це дещо полегшує роботу спеціаліста у питанні розуміння респондента та встановлення довірливих стосунків для хорошого результату від бесіди.

Однією з ключових причин нашого дослідження особливостей невербальної поведінки є те, що це прояв підсвідомих реакцій. Інтерв'юер, будучи у свідомому стані, може намагатися відповідати на ситуацію в межах певних соціальних норм. Проте, без свідомого контролю, його міміка, жести та інші невербальні сигнали можуть видавати його емоційний стан, справжнє ставлення до респондента.

Мета дослідження полягає в тому, щоб дослідити різні аспекти невербальної поведінки на прикладі епізодів інтерв'ю з гумористичних американських шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» та «The Ellen DeGeneres Show», простеживши за сигналами, які подають ведучі під час запису програм.

Згідно з метою необхідне розв'язання наступних **завдань**:

- окреслити основні теоретичні межі понять «ток-шоу», «інтерв'ю», «невербальна комунікація»;
- з'ясувати чинники, які впливають на невербальну поведінку людини;
- дослідити використання невербальних сигналів відносно гендерної різниці;
- розглянути професійну біографію ведучих програм «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» та «The Ellen DeGeneres Show» та що вплинуло та їхній образ як інтерв'юерів;
- дослідити історію створення та існування телепередач;
- розкрити особливості невербальної комунікації Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес;
- описати, за яких обставин відбувається використання цих сигналів;
- визначити, які сигнали є притаманними для ведучих шоу;
- простежити спільне та відмінне у невербальній поведінці Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес.

Об'єкт дослідження: американські телевізійні ток-шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» та «The Ellen DeGeneres Show».

Предмет дослідження: специфіка невербального спілкування ведучих в ток-шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» та «The Ellen DeGeneres Show».

Серед **методів** використовувалися:

- метод аналізу – для опису теоретичних понять, необхідних для ведення дослідження;
- біографічний метод – для відстежування професійних біографій ведучих ток-шоу;
- історичний метод – для вивчення історії успіху програм;
- спостереження – для фіксації невербальної поведінки інтерв'юерів

- метод синтезу – для виділення основних невербальних сигналів ведучих.

Хронологічні межі дослідження: 2003–2024 рр.

Структура роботи зумовлена визначеними завданнями. Робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ I

ПОНЯТТЯ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЇЇ СКЛАДОВИХ

1.1 Мова тіла та класифікація невербальних сигналів

Журналіст – універсальна людина, котра збирає, обробляє та подає інформацію в маси, тож має бути обізнаною в різних сферах, постійно розвиватися та дізнаватися щось нове. Журналістика охоплює чи не всі теми людського життя, то фахівець має розумітися на багатьох галузях. Тобто, для гарного результату іноді доводиться робити повноцінний цикл роботи і бути не лише журналістом, а й редактором чи оператором.

Психологія є невід’ємною частиною журналістики. Відповідно до цього, журналіст має володіти знаннями щодо невербальної комунікації: голосом, інтонацією, жестикуляцією, поведінкою, позами і т. д, особливо, якщо це стосується інтерв’ю. Такі знання дозволяють привернути до себе респондента, прикути його увагу, краще розкрити героя, дізнатися правду тощо. Спеціалістів з такими вміннями називають конвергентними журналістами, тобто такими, які можуть виконувати роботу різних основних спеціальностей своєї професії та мають великий багаж знань.

Невербальна комунікація – процес спілкування, що реалізується за допомогою форми позамовного спілкування. Найчастіше мова тіла є несвідомою, хоч деякі люди вміють це контролювати [35]. Як було зазначено, найбільша потреба розуміння невербальної поведінки для журналіста є при записуванні інтерв’ю. Спілкування – це взаємообмін думками, враженнями, знаннями й невербальними сигналами [54]. Особливістю невербальної мови є те, що вона контролюється імпульсами підсвідомості. Таким чином, можна стверджувати, що мова тіла є більш правдивою, аніж слова, які ми чуємо.

Невербальні сигнали людей можна охарактеризувати п’ятьма варіантами:

1. Повторює або підтверджує сказане;

2. Суперечить сказаному, що може свідчити про брехню;
3. Замінює сказане, коли емоції яскравіші за слова;
4. Доповнює сказане, коли створює більш цілісну картинку;
5. Акцентує на сказаному, що підкреслює важливість комунікативного повідомлення [38].

Невербальні сигнали мають три особливості. Перша і найважливіша – ситуативність, адже важливо враховувати стан мовця в конкретний момент. Друга – синтетичність, адже компоненти невербальної комунікації неможливо сегментувати. Не менш важливою є й раптовість, оскільки в мовному процесі задіяні рухи, що не зазнають зовнішнього впливу, мимовільні рухи переважають усвідомлені [44].

Варто врахувати, що невербальна поведінка не може бути монофункціональною, адже вона:

1. Складає враження про партнера під час спілкування;
2. Показує ставлення до партнера під час комунікації;
3. Ідентифікує реальний стан співрозмовника;
4. Посилює емоційну складову розмови;
5. Показує статус розмови та стосунків між співрозмовниками [47].

Розуміння невербальних сигналів людини допомагає виявити навіть найменшу брехню та приховані емоції, що дозволяє журналісту здобути більш цілісне повідомлення, точнішу позицію співрозмовника. Також можна вплинути на хід розмови або проілюструвати свої слова [69].

Неправильно «прочитані» й декодовані сигнали можуть призвести до конфузу й дезорієнтації співрозмовника під час бесіди. До такої «лексики» вчені відносять жести, дистанцію між мовцями, погляд, міміку, інтонацію, дотики, реакції шкіри та ін. За словами А. Піцца, слова передають лише 7% інформації, звукові засоби – 38%, жести – 55% [45].

Функції невербальної комунікації:

- 1) внесення додаткової інформації;
- 2) заміна пропущеного вербального компоненту;

3) комбінування з вербальним спілкуванням доповнюючи, передаючи таку ж думку [68].

Які умови можна виділити, як ті, що впливають на невербальну мову, зокрема, під час інтерв'ю:

- культурні та національні особливості (у різних народів та культур різні речі вважаються прийнятними);
- стан здоров'я (через хвороби у людей можуть відбуватися зміни у міміці, погляді, голосі тощо);
- професія (часом робота впливає на поведінку людини та змушує поводитися певним чином);
- статус людини (високий статус вимагає стриманішої поведінки та жестів);
- акторські здібності (за їх допомоги респонденти можуть спробувати обдурити інтерв'юера хибними невербальними сигналами);
- вік (відносно віку жести і рухи стають стриманішими) [46].

Під час спілкування люди по-різному реагують на невербальні сигнали: дехто може легко «прочитати» людину, правильно зрозуміти слова співрозмовника й покращити комунікацію, а дехто – ні, наприклад, якщо не цікавилися цією темою або неправильно розшифровують знаки [39].

Для декодування повідомлень з'ясуємо зміст сигналів. Аналіз людини потрібно починати одразу, від першої зустрічі. І почати варто з ходи, адже це саме те, що відображає емоційний стан людини. Вчені виявили, що хода легко може розповісти про наявність таких емоцій, як гнів (важка хода), страждання (квола хода), гордість (найширший крок при ході), радість (легка, невимушена хода) [41].

Коли етап знайомства минув і час починати інтерв'ю, варто звернути увагу на положення тіла співрозмовника. Деякі пози залежать від культурної приналежності й статусу особи, наприклад, для королівської сім'ї є вибірка допустимих постав). У цілому, людське тіло може приймати близько тисячі поз [49].

Положення тіла можна розділити на дві категорії: закриті та відкриті. Закриті пози відрізняються тим, що співрозмовник старається не займати багато місця, дистанціюється і «перериває» спільний простір, ставлячи бар'єр (наприклад, у вигляді перехрещених рук або закинувши ногу на ногу). Це свідчить про бажання створити захисний бар'єр і неготовність до відвертої розмови. Якщо ж розглядати відкриті пози, то, в такому випадку, людина тримає руки розкритими, почувається вільно, це сигналізує про те, що співрозмовнику комфортно, він нам довіряє, демонструє впевненість [42].

Те ж саме можна стосується кута нахилу співрозмовника. Якщо інтерв'юований сидить скуто, напружено й відсторонено – він не довіряє. Коли ж людина зацікавлена й відверта, то орієнтується на нас, тобто дивиться і нахиляється в той бік, де ми сидимо, поводить невимушено [46].

Не менш важливим аспектом є жестикуляція. Жести – рухи руками або головою, що притаманні мовцю під час розмови. Про саму жестикуляцію, її функції, нюанси використання, інформацію, що вона передає – відомо досить багато. Кожна культура має свої межі норми у цьому питанні. Наприклад, італійці, мексиканці та іспанці традиційно вважаються темпераментними, тому й жестикуляція у них більш різка та насичена, ніж українська. Під час декодування невербальних повідомлень варто враховувати, що сенс жестів може суттєво відрізнятися, залежно від національності героя [40]. Проте, певні жести є спільними, а ще деякі мають класифікацію, що дозволяє поєднувати різні нації.

Жести можна поділити на:

1. жести опису (використовуються для підсилення сказаних слів й не несуть змісту поза контекстом мовного висловлювання);
2. жести комунікації (мають символічний характер, застосовуються при зустрічі, прощанні і т.д. Вони поєднані з вербальною комунікацією та обумовлені особливістю національності чи релігії, тому можуть відрізнятися);
3. жести оцінки й ставлення (вказують на емоційно-психологічний стан людини. Таким чином можна зрозуміти, які емоції переживає людина (гнів,

радість, нудьгу, піднесення). Вони так само тісно пов'язані з усною мовою, якщо вербальні і невербальні сигнали різняться – це свідчить про брехню);

4. ритуальні жести (застосовуються під час обрядів, наприклад, молитви (долоні складені разом і піднесені до неба)). Слід зауважити, що під час декодування таких сигналів варто зважати на віросповідання героя [40].

Особливо важливою під час невербального контакту є міміка – рухи м'язів обличчя. Вчені довели, що обличчя доносить близько 10-15% інформації. Ігнорування цього аспекту призведе до порушення цілісності та динамічності передачі. Міміка є частиною також зорового контакту, від цього так само залежить сприйняття інформації. Таким чином, якщо людина дивиться не на обличчя співрозмовника, а наприклад, під ноги – ми починаємо підозрювати її у брехні або ж у недомовках. Або ж, коли людина зосереджено дивиться в очі це може розцінюватися як виклик чи зухвалість. Якщо ж розглядати більше сигналів, то варто зважати й на інші частини обличчя, наприклад положення рота чи брів [46].

Міміка динамічна і, як правило, відображає:

- Ставлення мовця до слів: що вони означають, наскільки важливі, як він сам «бачить» ситуацію, як сприймає реакцію інтерв'юера;
- емоційний стан мовця: яку емоцію або групу емоцій в даний момент переживає герой;
- реакцію співрозмовника на інтерв'ю чи інтерв'юера: радість, злість, сум та ін.;
- враження мовця від себе та своїх дій: сором, захоплення, хвилювання тощо;
- деякі інші риси: волевиявлення, розум, дурість та ін.

На схемі, розробленій В.А. Лабунською (Таблиця: Мімічні коди) [43], можемо побачити, що рухи м'язів обличчя – це узгоджена система мімічного вираження шести основних емоцій (гнів, радість, страх, страждання, здивування, зневага).

Положення рота	відкритий	закритий	закритий	відкритий	відкритий	Зазвичай закритий
Губи	опущені куточки	опущені куточки	опущені куточки	підняті куточки	підняті куточки	Підняті куточки
Форма очей	розплющені або звужені	звужені	звужені	широко розплющені	широко розплющені	Примружені/розплющені
Яскравість очей	очі блищать	тьмяні очі	тьмяні очі	не виражений блиск	не виражений блиск	очі блищать
Положення брів	зсунуті брови до переносиці	зсунуті брови до переносиці	зсунуті брови до переносиці	припідняті	припідняті	припідняті
Куточки брів	зовнішні куточки підняті	зовнішні куточки підняті	зовнішні куточки підняті	внутрішні куточки підняті	внутрішні куточки підняті	внутрішні куточки підняті
Лоб	вертикальні складки на лобі й переносиці	вертикальні складки на лобі й переносиці	вертикальні складки на лобі й переносиці	горизонтальні складки на лобі й переносиці	горизонтальні складки на лобі й переносиці	горизонтальні складки на лобі й переносиці
Рухливість обличчя	динамічне	динамічне	динамічне	нерухоме	нерухоме	динамічне

Таблиця: Мімічні коди [43]

Разом з тим, важливими факторами є звукові й тактильні сигнали. До звукових сигналів належать: інтонація, вокалізація, паузи, тембр, швидкість мовлення [38].

Способи декодування на прикладі:

Високий або тремтячий голос – ознака невпевненості, занепокоєння;

Зміни ритму та швидкості мови, зникнення пауз, розрив слів, недоречний регіт, прискорене або поверхнєве дихання – напруженість;

Прискорення темпу мовлення – інтенсивність почуттів;

Швидке мовлення – імпульсивність, стан збудження, агресія, невпевненість;

Уповільнення мови – прагнення відтягнути неприємну для того, хто говорить відповідь, потреба зосередитися, подумати і згадати якусь важливу інформацію [38].

Голос стає тонким, писклявим – стан невпевненості, стресу, підвищеної тривожності [38].

У такий же спосіб, тактильні сигнали є певним індикатором близькості й довіри. До них входять дотики, рукостискання, обійми, поцілунки, у спілкуванні вони виконують функцію емоційної підтримки. Тактильність – це не просто сентиментальна дрібничка, а невід’ємна частина невербальної комунікації. Проте, варто враховувати багато факторів: рівень знайомства, соціальний статус, вік. Серед видів рукостискань чи привітань можна виділити такі:

- домінування – рука партнера зверху;
- покора – рука партнера знизу;
- рівноправ'я – рука партнера боком (стандартне рукостискання);
- поплескування по плечу – близькі стосунки, рівності статусу;
- дотик до руки або рукава співрозмовника в моменти інтонаційного наголосу – людина намагається бути переконливою;
- твердо схоплена рука, поворот руки так, що його рука була зверху – намагання фізичного домінування. Якщо його рука знизу – демонстрація готовності бути підлеглим;
- потискання рук, а зверху накривається іншою рукою – рукостискання політика [55].

Відтак, під час інтерв'ю журналіст повинен не лише декодувати невербальну поведінку респондента, а й контролювати свою. Це необхідно для гармонійної роботи з героєм. Таким чином, герой зможе почуватися комфортно, відкритися й розповісти історію чесно. Тим часом, інтерв'юер матиме змогу допомогти в цьому, використовуючи свої знання. Це дозволяє зробити висновок, що навмисне керувати своєю мімікою є доцільним рішенням для досягнення бажаного результату.

1.2 Різниця невербальних сигналів відносно гендерної приналежності

Як стверджує сайт урядового контактного центру з питань протидії торгівлі людьми, запобігання та протидії домашньому насильству, а також

насилъству за ознакою статі і насилъству стосовно дітей, гендер – це соціально прийняті ролі, поведінка, характерна діяльність, стосунки та очікування, які суспільство вважає загальноприйнятими для чоловіків та жінок[70].

Наша поведінка охоплює широкий спектр невербальних сигналів, які впливають на те, як нас сприймають інші люди. Мова йде не лише про те, як ми реагуємо на конкретну ситуацію згідно з типовими реакціями нервової системи. Певні сигнали вважаються притаманними жінкам та чоловікам в однакових ситуаціях. Ці сигнали часто несуть інформацію, яка може бути як підтримувальною, так і альтернативною до вербальної комунікації, показуючи емоції, наміри та включеність у розмову.

Гендерна приналежність дійсно впливає на невербальну поведінку людини. Оскільки особистість формують культурні, соціальні та психологічні аспекти життя, вони ж беруть участь і у формуванні невербальної поведінки. Якщо говорити про те, що на людину впливає соціалізація, то варто відзначити у якому контексті традиційно виховують дітей. Стереотипізація виховання відповідно до загальноприйнятих гендерних ролей присутня як в хлопчиків, так і в дівчаток. Хлопчиків зазвичай навчають проявляти емоції через активність і агресію, тоді як дівчатка більше заохочуються до вираження своїх емоцій через міміку і фізичну близькість [52].

Відповідно до теорії Еліс Іглі, поділ праці відбувається відносно встановлених суспільством гендерних ролей і він має наслідки для невербальної поведінки. Перше, що виділила Іглі, – це зростання очікувань, тобто суспільство стереотипізовано очікує від жінки, що вона буде хорошою матір'ю та господинею, а від чоловіка, що він зароблятиме достатньо, щоб повністю забезпечувати сім'ю. Отже, відповідно до очікуваних соціальних ролей, жінок намагаються виховати більш тактовними, чутливими й уважними, а чоловіків серйозними, цілеспрямованими та відкритими.

Згідно з теорією Еліс Іглі, очікування, які породжує гендерна роль, надають специфічні навички, яких навчають людей з дитинства, а це породжує відмінності в поведінці відносно статі, у тому числі, й невербальній [52].

Окрім того, гендерна різниця впливає не лише на поведінку загалом, а й на спосіб спілкування у суспільстві. З теорії Іглі випливає і те, що через спосіб виховання дітей формується модель спілкування їхньої мовної спільноти. Таким чином, якщо стереотипно дівчаток виховують більш чуйними, спокійними, турботливими та відкритими – такими вони будуть і в спілкуванні. Хлопчиків же виховують більш відвертими, зосередженими та домінуючими. Тобто, в дорослому віці люди поведуться відповідно до тих стереотипів, у яких зростали [52].

Джулія Вуд вважає, що через загальноприйняті стереотипи, у яких продовжують виховувати дітей, чоловіки домінують у розмові, що може проявлятися у їхній стійкій позі, відкритих жестах або утриманні зорового контакту, наприклад у впевненій поставі. Натомість, жінки можуть демонструвати більш відкриту міміку і зосереджуватись на невербальних жестах, що підкреслюють ідентичність, наприклад, усмішку та інші позитивні жести [31].

Попри те, що суспільство працює над «легшим» сприйняттям особистості, досі існують стереотипи про жіночу та чоловічу поведінки. Наприклад, жести – «стукнути кулаком по столу», «почухати потилицю», «потирати руки від задоволення/передчуття» – характеризуються як переважно чоловічі. А жести – «тупнути ногою», «нервово поправляти волосся», або «закотити очі» – розпізнаються як жіночі [33].

Якщо поспостерігати за тим, як люди поведуться в компанії, то можна легко помітити, що здебільшого чоловіки використовують широкі жести, а жінки більше послуговуються мімікою та позами. Наприклад, під час серйозної бесіди, такої як співбесіда чи інша ділова зустріч, чоловіки можуть використовувати жести, які підкреслюють їхню впевненість, а жінки обирають такі, що підкреслюють їхні думки, але часто це дрібні жести [31].

Гендерний аспект у невербальній поведінці є важливою частиною комунікації, це має вплив на хід та результат розмови й на те, як трактувати

цей діалог. Це допоможе уникнути певних непорозумінь та побудувати здорову комунікацію між співрозмовниками.

РОЗДІЛ II

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТОК-ШОУ ТА ІНТЕРВ'Ю

2.1 Ток-шоу як жанр та чому він цікавий для глядачів

Телебачення є важливою частиною комунікації між ЗМІ та людьми. У теперішньому світі люди дивляться новини в інтернеті та соціальних мережах, телебачення досі затребуване. Для певних категорії населення це найбільш доступний спосіб отримання нової інформації. Наприклад, якщо споживач хоче не прочитати новину, а переглянути сюжет, послухати щось фоново під час хатніх справ чи відпочити від серйозних повідомлень і подивитися щось легке.

Можна припустити, що інформація, яка лунає на фоні і не потребує сильної залученості у процес перегляду, все одно, відкладається у пам'яті. Тож телебачення досі має певний авторитет: може підіймати значущі теми, пропонувати людині вибір або нагадувати про соціальні проблеми. Відповідно до цього, телебачення має вплив на громадську свідомість і може формувати загальну суспільну позицію щодо конкретних проблем.

Зараз жанр ток-шоу роз'яснюють не просто як жанр журналістики, це окреме явище, яке аудиторія та учасники бачать у формі діалогу. Цікаво, що хоч особливість ток-шоу і полягає в діалозі, але обмежується рольовим статусом учасника. Навряд чи в кадрі будуть обговорювати нейробіологічні процеси, якщо ні ведучий, ні співрозмовник не є в цьому експертами [50].

Жанр ток-шоу є розмовним, звідсй діалог. Термін «ток-шоу» утворився від англійського «talkshow», його взяли за основу для створення такого ж формату на телебаченні, як в США. У результаті, глядачі вподобали та зрозуміли формат, а ведучі та редактори відтоді стараються притримуватися єдиної стратегії – максимально уподібнювати свої передачі до західних, використовуючи і візуальну і змістову складову [56].

Ток-шоу включає елементи драматургії, отже можна визначити композицію:

- експозиція (пролог);
- заявка (початок);
- кульмінація (вища точка втілення авторської позиції, напруги думки або конфлікту);
- перипетія (дії, що ведуть до розв'язки);
- розв'язка;
- епілог [50].

Класичний варіант ток-шоу це трикутник – ведучий, запрошений гість та аудиторія. При чому, глядачі не лише з іншого боку екрану, а й в студії. Можна сказати, що люди в залі – це представники телеглядачів у студії. Жанр ток-шоу роз'яснює теми, що будуть зрозумілі майже кожній людині. Здебільшого, це протиставлення: багатство і бідність, війна та мир, гідність або безчестя. Може бути і самостійна тема, наприклад, особисті переживання. Головне – отримати потрібну емоцію [48].

На наш погляд, суть ток-шоу є саме емоція і тому воно користується таким попитом серед глядачів. Звісно, специфіка програми та її героїв важлива, проте є тема, яка завжди буде подобатися людям – гумор. Якщо програма має гарний комічний матеріал, то вона може швидко набути популярності, тому на розважальні ток-шоу часто запрошують коміків у якості ведучих. Ведучий відповідає за саму розвагу: дискусію, інтерв'ю чи загравання з аудиторією. Проте, герої ток-шоу теж є важливим компонентом, адже таким чином можна привабити нову аудиторію, вони можуть бути абсолютно різними, від простих людей до зірок.

Можна сказати, що ток-шоу полягає у форматі телевізійної дискусії-інтерв'ю, адже цьому жанру притаманний саме діалог. Ведучий часто ставить неочікувані питання, іноді гості потрапляють у незручне становище, адже вони не можуть підготувати відповіді на питання заздалегідь. Таким чином, ведучий може отримати унікальні відповіді та невербальні сигнали.

Ведучий виконує особливу роль в програмі. Як стверджує Б. Люїс, диктор програми – це не просто балакун, а особистість, що намагається вплинути на реципієнта, для отримання цікавої відповіді. Зазвичай, для такої справи беруть знаменитість, що буде доповнювати імідж програми і просувати її для аудиторії.

На наш погляд, слова ведучого відіграють більш важливу роль, адже від нього залежить не лише хід програми, а й поведінка героя. Своїми запитаннями журналіст може повернути гостя в той напрям, який буде вигідним для каналу та глядачів, адже шоу цікавіше тоді, коли в ньому є щось особисте, ексклюзивне та щире. Сенс передачі діалогічному мовленні інтерв'юера. Ведучий розкриває поведінку інтерв'юйованого за допомогою манери спілкування, швидкості, тембру, міміки та жестів [72].

Перед виходом ефір ведучий ретельно готується, вивчає інформацію про гостя, створює план розмови, складає список питань, готує уточнюючі питання й додаткові теми для обговорення, а під час запису йому в навушник підказує команда. Проте, це не заважає йому додавати щось від себе протягом шоу, доповнювати слова інтерв'юйованого власними, підтримувати атмосферу особистою думкою. За словами Корнелії Ілі, фігура ведучого в першу чергу важлива для участі в діалозі, а не лише як інтерв'юера. [9].

Розглянемо третій компонент програми – аудиторію. Глядачів у студії близько кількох десятків. Вони допомагають створювати відповідне середовище, виражаючи свої емоції оплесками, шумом, сміхом та інше. Відтак, телеглядачі краще розуміють, яку емоцію вони відчують і швидше вникають у ситуацію.

Кінокритики Р. Дайєр та С. Долен вважають, що гість повинен бути символом та виразним акцентом. На їхню думку, таким прикладом стала Мерилін Монро, як еталон жіночності та секс-символ [30].

Ф. Белл і Т. ван Ліувен зауважили, що при виборі гостей важливо звертати на відповідність його особистості таким критеріям, як новинна (news value), розважальна (entertainment value) й символічна цінності (symbolic value).

На їхню думку цікавішими для такої передачі будуть знаменитості, що вже досягли успіх і мають впізнаваність серед суспільства (політичній, економічній, освітній, спортивній, мистецькій сферах, шоу-бізнесі тощо) [2].

Відтак, ток-шоу – це процес, який злагоджено працює лише коли всі виконують поставлені завдання. Тобто, ведучий готується належним чином, заглиблюється в розмову та розпізнає невербальні сигнали гостя, а герой дає цікаві та чесні відповіді, а також несе певну місію в шоу та відповідає потребам глядачів.

2.2 Поняття інтерв'ю та його роль в ток-шоу

Поняття інтерв'ю має одразу кілька значень. Перше – це метод або спосіб отримання інформації від інших людей, за допомогою бесіди. Друге – жанр, який подається у форматі діалогу або питання-відповідь. Далі розглянемо інтерв'ю саме як жанр [71].

Жанр інтерв'ю є затребуваним і популярним сьогодні не лише серед телеглядачів, а й серед самих журналістів. За нашим переконанням, майже кожен журналіст хоча б раз замислювався над тим, аби спробувати себе у цій галузі. Особливо, якщо б запропонували попрацювати із кумиром.

За допомогою такого способу фахівці ЗМІ можуть збирати інформацію, для отримання коментаря експерта чи свідка події. Таким чином журналістнамагається висвітлити ситуацію максимально об'єктивно [53].

Якщо говорити про Європейський континент, то це доволі молодий жанр, який поширився на початку XX ст., а точніше, його розквіт припав на роки після I Світової війни. Однак, тоді люди не були в захваті від такої роботи і вважали це надто сильним втручанням в особисте життя знаменитостей [5, С. 144-154].

Натомість політикам сподобалася така ідея. Таким чином, вони користувалися цією можливістю аби просунути себе на виборчих перегонах. Тож розкривали про себе не лише публічну інформацію, а й розповідали про особисте життя, що залишилося до сьогодні [5, С. 157-158].

Інтерв'ю як спосіб подання інформації існує ще з давніх часів. Наприклад, «Діалоги Платона» – це твори у формі діалогів, де є один провідний персонаж, який ставить питання і регулює розмову і є другорядні, які відповідають на питання й ведуть розмову. Тож це дійсно прототип сучасного формату, який наразі є для нас традиційним [36].

Однак, звичний для нас формат інтерв'ю з'явився нещодавно – в першій половині 20 ст. Зміни у жанрі відбувалися завдяки розвитку радіо, для якого інтерв'ю – найбільш прийнятна форма запису. Вірогідно, зростання інтересу до жанру інтерв'ю обумовлене переходом країн до демократії. Коли країни у Європі мали монархічну форму правління, брати інтерв'ю не було сенсу. Королівські сім'ї самі надавали інформацію для підданих, а змагати у передвиборчих перегонах не було з ким. Коли ж країни ставали демократичними, то громадяни почали цікавитися кандидатами та їх життям. Наразі цей жанр працює з різними сферами людського життя і має різний обсяг. [36].

Можна сказати, що інтерв'ю доволі об'єктивний формат отримання інформації, адже ми отримуємо її часто від першоджерела і переважно чуємо думку самого інтерв'юйованого а не журналіста. Однак, якщо розглядати не той випадок, коли знаменитість розповідає про своє життя, а наприклад, коли очевидця питають про подію або експерт коментує якусь ситуацію – тоді це доволі суб'єктивний жанр[36].

Неоднозначність інтерв'ю також помітна в його простоті і складності водночас. З одного боку, поставити питання й отримати відповідь може будь-хто, а з іншого – потрібно знайти підхід до співрозмовника. Тобто, саме спосіб здобуття інформації має вирішальну силу: як поставити питання, щоб розкрити особистість, отримати цікаві та чесні відповіді, відчувати динамічність розмови. Це можуть не всі журналісти, адже навіть професіонали зізнаються, що їм теж трапляються непрості герої та інтерв'ю [36].

Умовно інтерв'ю можна поділити на три типи: газетне, радіоінтерв'ю та телеінтерв'ю. Газетне – це публікація розмови у друкованому вигляді,

наприклад, у газеті, журналі чи на сайті видання. Радіоінтерв'ю потрапляє в ефір за допомогою запису голосу, а телевізійне – у вигляді запису повноцінного відео. Оскільки ми можемо дати оцінку невербальній комунікації інтерв'юера з героєм лише переглянувши запис, то далі розглянемо саме телеінтерв'ю.

Телевізійне інтерв'ю – це аудіовізуальний продукт журналістики, який показує особистість гостя з різних сторін, дозволяє глядачеві самостійно оцінити чесність інтерв'юйованого. Завдяки зображально-виражальним засобам журналістики можна ширше поглянути на інформацію мовця, за допомогою передачі невербальних сигналів. Тому невербальна поведінка відіграє одну з найважливіших ролей під час запису відео [51].

У ток-шоу інтерв'ю є важливою складовою створення та сприйняття програми. Адже суть цього формату полягає в тому, щоб за допомогою бесіди глядачі могли дати свою оцінку. Це хороший спосіб зацікавити людей і затримати їхній фокус уваги. Поєднання інтерв'ю і ток-шоу дозволяє побачити знаменитість, дізнатися про її особисте життя, кар'єру, думки та інші цікаві речі з перших вуст. Хоч такий формат здається нам уже буденним, насправді, інтерв'ювання популярних особистостей відкриває майже невичерпні можливості у пошуку тем, адже часто там обговорюють останні новини про життя зірок (їхню кар'єру, нові проєкти, особисте життя тощо). Головна умова – цікаві питання та професіоналізм ведучого, це утримає високі рейтинги та популярність шоу [50].

Таким чином програма може привернути увагу глядачі до суспільно-корисних тем: спорт, музика, театр, політика, екологія, мода та інші. Крім того, поєднання інтерв'ю і ток-шоу забезпечить ведучому можливість проявити себе. У незалежності від тематики програми, кожен інтерв'юор повинен бути кмітливим, жартівливим та вміти створювати контент і виходити зі складних ситуацій. Отож, важливо враховувати не лише інтелектуальну складову, а й емоційну [50].

Аби визначити роль інтерв'ю в ток-шоу, ми виокремили три пункти:

1. Відображення позиції гостя. Під час інтерв'ю гість може висловити свою думку, відповісти на питання ведучого так, як вважає за потрібне, продемонструвати свою досвідченість тощо.

2. Розкриття особистості гостя. Таким чином глядачі можуть дізнатися більше про інтерв'юйованого: його біографію, позиції щодо різних речей, успіхи й невдачі тощо.

3. Деталізація теми. Це дозволить детальніше розглянути тему інтерв'ю та отримати розгорнутішу відповідь гостя [51].

Отож, можна зробити висновок, що інтерв'ю нерозривно пов'язане з ток-шоу, воно надає програмі змістовності. Вирогідно, що найбільше людям подобається в ток-шоу саме частина з інтерв'ю, тому що це можливість побачити знаменитість і дізнатися її ставлення до певної проблеми. Крім того, це проливає світло на особисте життя зірки, що завжди цікавило фанатів. Тобто, це потреба у новинах.

Крім того, якщо знаменитість розповідає інформацію, у якій є експертом, то це ще й можливість отримати корисну інформацію. Тож, це потреба авторитетної думки.

Разом з тим, часом глядачі хочуть просто відпоити від серйозних новин послухати щось легке та розслабитися. Таким чином, інтерв'ю може виконувати розважальну функцію [51].

У тому числі, люди прагнуть до оригінальності. Завжди приємно почути щось нове та ексклюзивне, аби пізніше обговорити це зі знайомими. Це потреба в унікальності контенту.

Бажання отримати гарний результат вимагає зусиль, так само й інтерв'ю – важливо встановити стійкий контакт з гостем, використати вміння розуміти невербальну поведінку, сформувати довіру співрозмовника до себе. Тобто контроль витримки, манер, поз, міміки, жестикуляції – є абсолютно необхідними навичками для створення успішного продукту. Це дає сильну перевагу під час розмови і наближає до бажаного наслідку – цікавого, чесного та відвертого інтерв'ю [39].

Це дозволяє зробити висновок, що кращий спосіб зрозуміти співрозмовника – це не тільки слухати, про що говорить гість, а й зважати на мову тіла. Люди унікальні, тож немає чіткого переліку критеріїв, які дозволяють «прочитати» кожного. Звісно, є нюанси, що стосуються національної, культурної або релігійної приналежності [39]. Так, наприклад, в Україні великий палець до гори це схвалення, а в Греції – небажання продовжувати розмову. Кожен народ особливий, тож важлива якісна підготовка до запису.

В основному, людині не дуже складно слідкувати за словами, які вона вимовляє, достатно просто говорити повільніше й обдумувати свої слова. Однак, мова тіла може сказати дійсно багато, навіть якщо спірозмовник намагається приборкати і її. Здебільшого на автоматичному рівні невербальна поведінка показують, що людина насправді думає або відчуває. Тож, як правило, ведучі стараються використовувати невимушену мову тіла, аби гості та глядачі почувалися комфортніше й не запідозрили інтерв'юера у нещирості.

Резюмуючи, ток-шоу – це популярний жанр, який подобається глядачам різних вікових груп. Інтерв'ю є частиною шоу, що задовільняє людські потреби в отриманні різного роду інформації. А невербальна комунікація в інтерв'ю є надзвичайно важливою для змісту. Використовуючи знання про мову тіла інтерв'юер може виразити емоції чи схилити реципієнта на свій бік, краще розкрити гостя, допомогти глядачам зрозуміти якусь позицію. Оскільки жанр інтерв'ю є досить впливовим форматом – невербальні сигнали можна назвати місточком зв'язку між двома сторонами екрану.

РОЗДІЛ III

ШОУ «THE TONIGHT SHOW STARRING JIMMY FALLON» та «THE ELLEN DEGENERES SHOW»

3.1. Шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon»: історія розвитку та змін

«The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» стартувало 17 лютого 2014 року під виробництвом Broadway Video та Universal Television. Це частина франшизи «Tonight Show» від NBC, а сам Джиммі Феллон є вже шостим ведучим цього вечірнього шоу. Наразі воно є одним з найпопулярніших на американському телебаченні і одне з небагатьох, яке має таку довгу й цікаву історію існування[21].

Ця телепередача стала популярною не лише в Сполучених Штатах, а й по всьому світу, при чому Україна не стала виключенням. Шоу транслювали мовою оригіналу з українськими субтитрами на шістьох каналах з певними перервами: «1+1» (1999-2016); «2+2» (2010-2012); «ПлюсПлюс» (2013-2017); «ТЕТ» (2003-2016); «Новий канал» (2003-2015); «ICTV» (2004-2014) [21].

Шлях «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» почався ще у 1954 році, з телеведучим Стівом Алленом. Він започаткував новий для того часу формат, використавши усі відомі гачки для приваблення глядачів. Він робив цікаві скетчі з зірками, брав комедійні інтерв'ю, допомагав артистам ставати знаменитішими, пропонував глядачам нові музичні гурти. Тобто, він створив щось нове й цікаве, яке працює і досі: ведучий сидить за письмовим столом, веде комедійні безтурботні розмови зі знаменитостями, показує замальовки, кумедні реклами, а оточує це все дотепний музичний супровід. І хоч він зібрав до купи все, що і так було створене, можна вважати, що Стів Аллен створив золотий стандарт вечірніх шоу, який використовують вже 70 років [20].

Після нього ведучими були також Джек Паар та Джонні Карсон. Вони старалися тримати шоу на тому ж рівні й вели його за прикладом Аллена. Тож, вони брали інтерв'ю у відомих людей, наповнювали її гумором та музикою, хоч кожен ведучий можна сказати, що мав особливий стиль і вносив свої корективи. Перша трійка ведучих сформувала ядро програми, яке ми спостерігаємо досі [28].

Джек Паар на посту ведучого у 1957 році розширив ідею шоу, оскільки глядачі почали цікавитися соціальною темою через В'єтнамську війну. Тому в студії почали з'являтися не лише знаменитості з шоу-бізнесу, а й тодішні топові політики. Чутки про успіх цієї програми неслися газетами каналами, продюсерами й навіть конкурентами [20].

Наступником Паара у 1962 році став Джонні Карсон і пробув на посту ведучого найдовше з усіх за всю історію шоу, а саме – 30 років. Він продовжував реагувати на запити глядачів і пропонувати ідеї відносно суспільно-політичної ситуації, але не вносив ґрунтовних змін. Програма ставала менш комедійною і більш суспільно-політичною через події в Сполучених Штатах Америки. А саме через смерть Кеннеді, складну політику Ніксона та протести. Телепередача транслювала все серйозніші інтерв'ю, а комедійні монологи перетворилися на невеликі вставки й смішні паузи для розбавлення контенту. Кардинальна зміна для шоу сталася у 1972 році, коли Джон Карсон вирішив перенести зйомки у Каліфорнію [20].

За час, поки Карсон був ведучим передачі, популярність шоу і його як телеведучого зросли настільки, що комедіант міг без страху розвивати свою кар'єру. Його по праву можна назвати найвпливовішим ведучим вечірнього шоу [20].

Після відходу Карсона від поста ведучого, його місце посів Джей Лено у 1992 році. Це теж сильно вплинуло на шоу, але вже не в позитивному ключі – рейтинги сильно впали. Спочатку ведучим мав стати Девід Леттерман, проте продюсери не захотіли закривати програму, яку він вже вів на той час. Цей конфлікт вилився у непередбачувані наслідки: CBS запропонували

Леттерману вести окрему авторську програму, яку він зможе сам створити «з нуля» і бути там господарем. Таким чином конкуренти NBC переманили до себе одного з найвідоміших ведучих того часу і з'явилося «Late Show with David Letterman», яке вперше в історії змогло випередити NBC. З часом кількість вечірніх шоу зростала і зараз це надзвичайно популярний формат, який копіюють у різних країнах світу, в тому числі й в Україні, наприклад «20:23» Євгена Яновича. В Америці ж кількість головних сучасних телеведучих таких програм дійсно вражає: Джиммі Феллон, Лілі Сайн, Стівен Колбер, Тревор Ноа, Джеймс Корден, Джиммі Кімел, Сет Маєрс та Конан О'Браєн [20].

Передача здобула популярність на національному телебаченні Сполучених Штатів через прості комедійні образи ведучих, вони були близькі до простого народу країни і ставили гостям запитання, які цікавили глядачів [20].

Саме шоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» розпочалося у 2014 році. Воно відрізнялося від попередніх стилем гумору і віддавало шану ностальгії за часами, коли ведучим був Стівен Аллен. Невимушена атмосфера й легкі жарти стали ніби новим-старим поглядом на телепередачу. Це допомогло розширити кількість глядачів. Хоч на передачу повернувся безтурботний стан, суспільно-політичний напрямок теж нікуди не зник. Наприклад, напередодні президентських виборів у США 2016 року на інтерв'ю до Джиммі Феллона запросили Дональда Трампа, для просування політичного напрямку передачі. Це певним чином підняло рейтинг тодішньому кандидату, оскільки його сприйняли як близького до народу й відкритого політика [30].

Сценарій шоу незмінний, щовечора передачу відкриває невеличкий монолог Джиммі, після чого йдуть комедійні скетчі та ігри, які закінчуються інтерв'ю з гостями та музичним виступом. Програма отримала схвальні відгуки від критиків, високі рейтинги і дев'ять номінацій на Primetime Emmy Awards, вигравши дві [28].

Феллон славиться своєю різносторонністю, креативністю і гумором, він зміг поповнити скарбницю шоу не лише комедійними моментами, а й надати його те відчуття комфорту і затишку, яке було притаманне вечірньому шоу зі Стівом Алленом. Наразі можна точно сказати, що Джиммі залишиться ведучим до 2026 року, адже контракт про співпрацю з NBC він офіційно продовжив саме до цієї дати [29].

Зараз на ефір до «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» запрошують відомих людей з різних країн, які цікаві американським глядачам, оскільки в першу чергу передача орієнтована саме на національну аудиторію. Під час інтерв'ю та конкурсів знаменитості демонструють свої таланти, виконують свої власні композиції, розповідають про своє життя цікаві історії, рекламують нові проекти за їх участі, наприклад, фільми, соціальні ініціативи чи нові напрацювання в музиці.

Джиммі Феллон, як і будь-який ведучий, дійсно відіграє важливу роль в шоу, оскільки саме він ставить ті влучні запитання, які так цікавлять аудиторію. Команда виконує ґрунтовну роботу перед кожним ефіром, де збирає інформацію про гостя, готує питання й тему розмови, придумує сценарій для конкурсів та ін. У питанні підготовки до зйомок Джиммі Феллон і команда безсумнівно мають дуже відповідальний підхід [20].

Глядачам у залі теж доводиться «попітніти», аби потрапити на шоу. Для цього потенційному відвідувачу потрібно заповнити анкету і чекати. В анкеті потрібно вказати ініціали, емейл, місце проживання та ін. Також є місце для короткого опису, чому глядач хоче потрапити на шоу [20].

Організатори нерідко повідомляють про те, що заявок більше, ніж багато, проте команда справляється з опрацюванням усіх кандидатів. Заявки приймаються приблизно за три місяці від дати запису ефіру. Глядачів у залі також добирають за певними критеріями (різноманітність, вік тощо). Квитки безкоштовні, їх неможливо купити чи продати, адже це заборонено. Якщо ж глядач не отримав повідомлення на пошту про те, що його відібрано для запису зйомок, то варто спробувати ще раз пройти процедуру відбору [20].

Атмосфера у студії видається доброзичливою. Меблі органічно розташовані, гість сидить на дивані або м'якому кріслі, щоб йому було достатньо зручно й комфортно, поруч стоїть невелика тумба із чашкою для гостя з логотипом програми. На задньому фоні ми бачимо макети типових для Нью Йорка будівель та фотошпалери із фотографією міста.

Щоправда, ведучий сидить за столом, що начебто створює бар'єр між ним і знаменитістю. Можливо, це впливає на матеріал непогано, аби гості все ж не забували про деяку формальність бесіди і це дає можливість перебувати у своєму особистому просторі. Проте, на нашу думку, таке розташування може призвести до більш стриманих відповідей і недостатньої відкритості між співрозмовниками. Оскільки стіл достатньо великий, він створює додаткову дистанцію, тож ведучому доводиться нерідко підсовуватися впритул до столу, аби бути ближчим до знаменитості.

Освітлення у студії м'яке, розсіяне, не денне, але й не надто яскраве, тож гість не відчувається наче допиті. Гарний звук та подавлення шумів, ми чуємо гостя, але не чуємо зайвих звуків від тих, хто сидить у залі. Видно, що температура комфортна, адже ми непомічаємо, що гості замерзають або надмірно потіють.

Наразі критики хвилюються, що золота доба вечірніх шоу близька до завершення через активне просування стрімінгових платформ. Наприклад, Білл Картер у своїй колонці для CNN написав, що рейтинги найпопулярніших вечірніх шоу, ведучими яких є Джиммі Феллон та Джиммі Кімміел, зазнали рейтингових втрат. Причиною цьому стало саме те, що глядачі тепер не так сильно хочуть дивитися програму по телебаченню, вона бажають вмикати коли зручно, а не лише перед сном, тобто використовують для цього You Tube, наприклад. Крім того, на платформах можна обрати конкретну частину шоу, яку людина хоче подивитися, а не переглядати всю програму – це теж сильно приваблює користувачів інтернету [4].

За словами Білла Картера, час «лейт найт шоу» минув десь у минулому столітті. Головною причиною відходу від лінійного телебачення журналіст

називає економіку. Раніше вечірні програми приносили багато грошей з реклами, а зараз рейтинги серйозно падають через стрімкий графік життя людей, а стрімінгові платформи не можуть приносити стільки ж грошей, стільки телевізійні ефіри. Аудиторія шоу стає старшою, що робить «лейт найт» менш привабливим для рекламодавців. За даними Білла Картера, фінансова складова різних вечірніх програм вичерпує себе зараз і ситуація дійсно складна [4].

Попри це журналіст переконаний, що вечірні шоу будуть існувати й далі, але, можливо, не в такій кількості. Поки що це найбільш тривале комедійне шоу, яке регулярно виходить в ефір. «The Tonight Show» стало популярною передачею, яке в Америці вмикають для перегляду з сім'єю, для фонового звуку, поки їдять, для підняття настрою та ін [4]. Спочатку шоу називалося «Tonight», але з часом стало «The Tonight Show». Останні десять років до заголовку додають ім'я поточного ведучого, наразі воно називається «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» [20].

3.2 Джиммі Феллон: шлях до визнання та ролі ведучого популярного вечірнього шоу

Джиммі Феллон – відомий американський комедіант, актор і телеведучий. Всесвітню популярність він здобув завдяки телешоу «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon», яке веде вже вісім років [11].

Ведучий народився 19 вересня 1974 року в Нью-Йорку. З дитинства був прихильником гумору, хоч і мріяв стати священником, навіть навчався у римо-католицькій школі Пресвятої Марії Сніжної. Перші думки про те, щоб пов'язати своє життя з комедією з'явилися у хлопчика ще в дитинстві, після перегляду програми «The Dr. Demento radio show», яку він частенько слухав ночами. Ця передача доволі сильно вплинула тоді ще дитину, оскільки тоді він став палким прихильником музики. Саме тому в шоу і його ранніх виступах стільки музичних вставок пауз та косплеїв. А будучи підлітком Джиммі став фанатом вечірнього шоу «Saturday Night Live». Це допомогло

йому у створенні цікавих та максимально схожих пародій. Можна сказати, що він черпав своє натхнення з різноманітних передач і, можливо, саме це допомогло йому стати знаменитим у телевізійній справі [11].

У ролі стендап-коміка Джиммі виступав у Нью-Йорку, на старті кар'єри він «був на розігріві» різних комедійних заходів у клубах. Дебют Феллона на телебаченні стався у 1998 році, коли він спробував себе у передачі, яку сам коли полюбляв, а саме «Saturday Night Live». За шість років роботи на цьому скетч-шоу комік зміг віднайти і побудувати власний стиль, а також здобув прихильність глядачів. За час роботи у культовій програмі він став бажаним телеведучим, якого хотіли бачити на телебаченні [11]. У 2002 році Феллон навіть потрапив до списку «50 найкрасивіших людей» [20].

У 2004 році Феллон вирішив спробувати себе в акторстві, покинувши «Saturday Night Live». Він знявся у таких відомих стрічках, як «Лихоманка» (2005), «Таксі» (2004), «Рік знайомства» (2008) та ін. [11].

У 2009 році почалася робота Джиммі Феллона над проектом «Late Night with Jimmy Fallon», що транслюється на каналі NBC. Він зміг завоювати прихильність глядачів і вивести шоу на потрібні каналу рейтинги. Найбільше людей приваблювала невимущена атмосфера програми, де гумор добре підкреслює риси самого ведучого. У 2014 році Джиммі став працювати з проектом «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon», який був навіть популярніший за попередній та отримав чимало нагород [11]. Феллон переніс зйомки шоу туди, звідки все почалося – у Рокфеллер-центр в Нью-Йорку. Саме в тій студії почався шлях «Late night show» в 1972 році [20].

Звісно, не обійшлося і без скандалів. У 2023 році Джиммі Феллона звинувати у токсичності, і він вибачився перед співробітниками вечірнього шоу. За словами працівників, ведучий міг зірватися на них та різко поведився, що погіршувало їхнє психічне здоров'я. За чутками, на майданчику навіть була «кімната для плачу», де працівники могли випустити пару після чергових зривів Феллона. У своєму вибаченні ведучий сказав, що йому соромно і він не хотів ставити у незручне становище працівників та їхні сім'ї. Також Джиммі

додав, що йому б хотілося лише одного, щоб це шоу було веселим та інклюзивним для всіх. Після цього історія зам'ялася [34].

Ще один скандал трапився у 2000-у році, тоді комедіант вів шоу «Saturday Tonight Show» на тому ж каналі. Причиною непорозуміння стала пародія Феллона на афроамериканців, які брали участь в програмі «Хто хоче стати мільйонером». Тоді в мережі стало популярним відео, де ведучий у гримі темношкірого посміявся над учасниками, глядачі розкритикували ведучого. Через 20 років, у 2020 році, Джиммі вибачився за цей скетч, тому що відео знову сплигло у мережі, а також на фоні інших вибачень комедіантів за образливі пародії в минулому [8].

Крім кар'єри ведучого та актора Джиммі також займався написанням книг і видав «Your Baby's First Word Will Be DADA», де розповів про те, як змагався зі своєю дружиною, яке перше слово скаже його донька – «тато» чи «мама». А також телеведучий засновнував продюсерську компанію «Electric Hot Dog» [10].

Феллон доволі різностороння людина. Він має хист не лише до гумору чи акторської майстерності, а й до співів, танців, імпровізації, пародіювання. Це вирізняє його з-поміж інших телеведучих, адже таких людей прийнято називати універсальними. Можна припустити, що якби його не покликали вести власне комедійне шоу, то він міг би стати таким самим відомим в іншій ніші, яка підходить його талантам.

Ще один фактор, що додає Феллону унікальності – це сміх. Ведучий використовує сміх не лише для висловлювання емоцій, а й для вставок, щоб підтримати героя випуску. Такі емоції додають гостю відчуття комфорту й того, що його історію слухають. Користувачі мережі досі сперечаються, чи справжній цей сміх, проте більшість підтримує думку, що така емоція завжди щира.

Можна зробити висновок, що Джиммі Феллон – це приклад успішного популярного коміка, який вміло використовує свої таланти і вміє адаптувати себе та програму до змін. Він повернув людям ту атмосферу легкості, якої вже

давно не було. Повернув відчуття, що «лейт найт» – це більше про гумор, а не лише про новини, політичні коментарі та складний день. Можливо, колись він напише книгу про свою кар'єру в розважальній телевізійній індустрії та розкаже секрети індустрії, що допоможуть молодим комікам, яких він надихає. Його справді можна назвати улюбленцем мільйонів, оскільки тільки в YouTube у нього майже 32 мільйони підписників [3].

3.3 Шоу «The Ellen DeGeneres Show»: як зародилася програма і що вона пропонує глядачам

The Ellen DeGeneres Show (також відоме як The Ellen Show) – одне із найпопулярніших американських ток-шоу. Його ведуча, Еллен Дедженерес, відома комедіантка та акторка, яка славиться також своїми вміннями співати й танцювати, проводить веселі інтерв'ю [7].

Програму створила й організувала сама Еллен Дедженерес, вона транслювалася протягом 19 сезонів з 2003 року по 2022 рік. Перші п'ять сезонів передачу записували в Studio 11 на NBC Studios у Бербанку, Каліфорнія. Починаючи з 6 сезону, вона перейшла до запису на Stage 1 на сусідній ділянці від Warner Bros, у той же час шоу почали транслювати у кращій чіткості [7].

Виконавчими продюсерами передачі були Еллен Дедженерес, Мері Коннеллі, Ед Главін, Енді Ласснер і (до його смерті в 2012 році) Джим Паратор. Серед сценаристів були: Карен Кілгаріфф, Карен Андерсон, Маргарет Сміт і ДеДженерес. Маргарет Сміт, Емі Роудс [7].

Ця програма відрізняється від інших своїм підходом до музичного супроводу. Часто у шоу глядачам показують музичні гурти, як правило – джаз-бенди, проте тут був діджей. Першим діджеєм став уродженець Лос-Анджелеса Скотт К., але він швидко звільнився, не допрацювавши навіть перший сезон. Йому на заміну прийшов Тоні Окунгбова, який був діджеєм протягом трьох сезонів. Проте, він теж згодом залишив шоу, адже прагнув розвиватися у власній акторській кар'єрі. На прем'єрі четвертого сезону

глядачі побачили роботу актора та ді-джея Джона Абрахамса, але це теж тривало недовго, він звільнився до початку зйомок наступного сезону, аби так само, як Тоні розвиватися в акторській сфері. Тед Страйкер з KROQ теж пробув недовго, а згодом повернувся Окунгбова [7].

Починаючи з 11 сезону, шоу почали відвідувати вже відомі діджеї, вони працювали як запрошені гості. Стівен "tWitch", фронтмен популярної групи So You Think You Can Dance, кілька років був постійним ді-джеєм Еллен. Попередні діджеї часом брали участь у створенні контенту і радували глядачів своєю присутністю на знімальному майданчику, проте не залишалися надовго [7].

Можливість потрапити на програму випадала далеко не кожному шанувальнику. Аби побачити процес зйомки програми, глядачі мусили заповнити анкету на сайті, а далі учасники відбиралися за допомогою лотереї. Також глядачі могли отримати квиток за участь в конкурсах або акціях [7].

Правила на знімальному майданчику були досить суворими, але зрозумілими. Глядачі повинні були прибути заздалегідь, для проведення перевірки безпеки й вчасно зайняти свої місця. Використання мобільних телефонів та камер було заборонено, аби не заважати запису й уникнути витоків кадрів до офіційного показу. Без відома продюсерів підходити до ведучих, команди чи гостей заборонено [7].

Фундаментом шоу є позитивна атмосфера та усмішки, оскільки саме на глядачах тримається програма. Наступне, що є не менш важливим – сама Еллен, адже вона створює це шоу в кількох ролях: як авторка, телеведуча та продюсерка. Ведуча завжди транслює дружню атмосферу, в якій гості можуть розслабитися. Шоу випускалося щодня, і воно завжди було наповнене позитивом, гумором та жартами.

Не менш привабливою для глядачів була рубрика, в якій Еллен дарувала подарунки та грошові винагороди, це підвищувало охоплення трансляцій та робило їх емоційно насиченими.

Шоу отримало 171 номінацію та здобуло 63 нагороди на премії «Денна Еммі». Серед них 11 нагород у номінаціях, що стосуються жанру ток-шоу, це перевищує рекорд «Шоу Опри Вінфрі» (9 разів). Програма також виборола 17 нагород People's Choice Awards. Прем'єра останнього сезону відбулася 13 вересня 2021 року. Епізоди з запрошеними ведучими, кліп-шоу, які проводить Дедженерес тощо, а також повтори, транслюються на станціях по всій території США [7].

«The Ellen DeGeneres Show» славиться своєю підтримкою соціальних та гуманітарних акцій, а також гаслом "Spred the kindness" ("Поширюйте доброту"), це надає передачі додаткової значущості [7].

Концепція програми полягає в поєднанні комедії, відомих людей, музичних гостей та людських історій. В ефірі часто присутня рубрика з іграми за участі не лише гостей, а й глядачів, де вони можуть отримати призи.

Дедженерес використовує в передачі також повторювані елементи, які запам'ятовуються і дають можливість глядачам напрацювати автоматичну реакцію на конкретний звук. Кілька повторюваних звуків, приколів і крилатих фраз, залежно від теми обговорення або теми для конкретного епізоду додають епізодам відчуття теплоти й комфорту, оскільки люди вже знають як реагувати і роблять це несвідомо.

Інші повторювані ситуації стосуються коментування відео користувачів Інтернету, фотографій знаменитостей у стилі таблоїдів, голосові повідомлення, залишені їй на автовідповідачі тощо. У студії панує невимушена атмосфера. Еллен дуже щира з публікою і це відчувається. Наприклад, вона часто дякує за оплески й каже, що відчуває те саме й до своїх глядачів. Тобто, ведуча захоплюється своїми фанатами так само, як вони нею.

Щодо атмосфери в студії, вона справляє приємне, тепле враження. Меблі в студії майже незмінні – це два крісла або крісло й диван, залежить від кількості гостей. Це доволі зручне розміщення, оскільки створює комфортні умови. Між ведучою та знаменитістю стоїть журнальний столик, що може давати відчуття безпеки для інтерв'юованого, якщо він або вона хвилюється.

Якщо говорити про більш ранні випуски (2002-2003 рр.), там доволі близька відстань між інтерв'юером та гостем, що руйнує зону комфорту для обох, тому знаменитість може почуватися затиснутою. У випусках останніх років відстань середня, це дозволяє підтримувати візуальний контакт і не створює дискомфорту відчуттів, а також допомагає відкрито спілкуватися.

На столі стоять дві чашки та квіти. На задньому фоні завжди екран з природою: це або літній сад, або пальми, або бананові дерева тощо. Іноді бувають винятки, як наприклад із Бараком Обамою. У випуску з колишнім президентом кілька секунд на фоні був відеозв'язок із ним, оскільки самостійно в студії він не з'явився. Після того як почалася розмова, фон позаду Еллен став однотонним блакитним, а розмову транслювали на екрані паралельно [19].

Освітлення у студії не різке, не створює зайвих контрастів. Звукозапис має гарну якість, навіть у випусках, коли шоу тільки починалося. Тож, можна сказати, що для гостей атмосфера дійсно комфортна.

Були й складні часи для передачі. Під час пандемії Covid-19, коли діяли жорсткі карантинні обмеження, ефіри записували без глядачів. «Шоу Еллен ДеДженерес» існувало з 2003 по 2022 рік і за цей час Еллен отримала 33 денні нагороди «Еммі» [7].

Однією з фішок програми є так звані "Елленівські танці", коли Еллен запрошує гостей та аудиторію приєднатися до веселого танцю під час шоу, що завжди додає невимушеності, позитивного настрою та неповторності в ефір.

Програма для глядачів стала своєрідним ритуалом на кшталт ранкових шоу. Формат передачі дозволяв як вмикати її на фоні, так і уважно спостерігати за героями. Сама ведуча добре балансувала на межі чутливості й гумору, чим змогла зачепити більшу кількість людей і розширити активну аудиторію.

Це шоу можна назвати мега популярним, адже крім того, що його транслювали по телебаченню в США, воно має величезну підтримку й закордоном. Фрагменти з програми розбирають блогери, які допомагають

вивчити англійську мову, люди роблять меми, поширюють цікаві моменти. Шоу продає не лише ефірний час, а й можливість від душі насміятися, побачити, що добро існує і дізнатися щось нове про цікавих особистостей [7].

Програма наразі закрыта. За словами комедіантки, перші думки про закриття шоу почали виринати ще у 2019 році, проте вона пообіцяла, що продовжить роботу ще на три сезони, тож можна припустити, що це і є причина закриття шоу. Проте, у 2021 році у «Daily Mail» вийшла стаття, про те, що справжньою причиною закриття передачі є численні скандали [1].

Ім'я Дедженерес було на вустах у глядачів не лише через успіх шоу, а й через те, що понад десять її співробітників розповіли про складну токсичну атмосферу на проєкті і домагання різного роду від керівників. Тоді через звинувачення звільнили одразу трьох виконавчих продюсерів [1].

Отже, за версією видання «Daily Mail», передачу закрили саме через запламованість репутації. Сама ж комедіантка жодним чином не прокоментувала цю статтю [1].

«The Ellen DeGeneres Show» за роки свого існування змогло здобути довіру глядачів й довести, що комедійне шоу теж може порушувати важливі соціальні питання. На цій програмі виросло ціле покоління американців, які вчилися жартувати, шукати добро й не бути байдужими, як того вчила Еллен. Тож, закриття передачі стало великою подією в телевізійній індустрії Сполучених Штатів.

3.4 Еллен Дедженерес: від комедіантки до телеведучої та інтерв'юерки одного з найпопулярніших шоу

Еллен Лі ДеДженерес – американська стендаперка, телеведуча, акторка й письменниця, народилася у 1958 році в родині логопеда й страхового агента. У дитинстві Еллен захоплювалася роллю комедіантів, а вже в дорослому віці неодноразово зазначала, що більша частина її досвіду пов'язана саме з цією сферою. Кар'єра Дедженерес як комедіантки починалася у 1980-их роках, вона починала з виступів у невеликих клубах і кав'ярнях Нового Орлеана [6].

За словами телеведучої, Вуді Аллен та Стів Мартін стали для неї прикладом, на який вона рівнялася на початку шляху [13]. А от Люсіль Болл, Керол Бернетт і Боба Ньюхарта Еллен називає тими, хто найбільше вплинув протягом усієї кар'єри. Пізніше Дедженерес розпочала гастролі по всій країні, а в 1984 році Showtime присвоїли їй звання найвеселішої людини Сполучених штатів [12].

Паралельно Еллен знімалася у кіно та телевізійних шоу. Комедійний матеріал Дедженерес дозволив створити успішний ситком «Еллен» 1994–1998 років. Шоу ABC користувалося популярністю перші кілька сезонів і частково це заслуга стилю спостережливого гумору Дедженерес. Цей ситком навіть приніс актрисі премію «Еммі» за епізо з цуцням [6].

Ця історія був знятий на, здавалося б, піку кар'єри – у той самий час, коли Еллен оголосила про свою гомосексуальну орієнтацію. Камінг-аут комедіантка зробила на шоу Опри Вінфрі і цю сцену використала для того самого епізоду «The Puppy Episode». Її героїня в ситкомі вийшла з шафи до свого терапевта – Опри Вінфрі, заявивши, що вона лесбійка [6].

Епізод став одним із найрейтинговіших за всю історію шоу. Серіал продовжили на п'ятий сезон, проте рейтинги впали через скорочення кількості реклами шоу. Вважалося, що шоу закрили у 1998 році саме через відкриту лесбійську орієнтацію і транслявання цього в самому шоу [6].

У 2003 році з'явилася програма «The Ellen DeGeneres Show», яка стрімко набирала популярність і зробила Еллен по-справжньому всесвітньо відомою телеведучою. Шоу славилось позитивною атмосферою, веселим і дотепним гумором і запрошенням цікавих знаменитостей [6].

Еллен, як і Джиммі Феллон, мала скандали і навіть за аналогічної причини. Комедіантку звинуватили у токсичності її співробітники, а продюсерів шоу – у домаганнях. Але, на відміну від попереднього ведучого, вона не визнала цих звинувачень, все заперечувала. Після цього у шоу почала стрімко падати аудиторія [6].

Через деякий час Еллен прокоментувала цей скандал. Вона зазначила, що їй не було відомо про такі випадки, але їй дуже шкода, що деяким людям довелося пережити домагання, також зауважила, що програма понесла репутаційні втрати. У свою чергу співробітники стверджують, що Еллен знала про домагання й нічого з цим не робила, а атмосфера на майданчику була така токсична через ведучу, що один працівник ледь не скоїв самогубство [67].

Крім того, співробітники зазначали, що їм було заборонено розмовляти і дивитися в очі комедіантці, а також, що вона відслідковувала обіди, забороняючи їсти рибу та м'ясо. Не всі скарги були анонімні, деякі працівники залишали свої коментарі про роботу на шоу відкрито і розповідали свої історії. А продюсерка Хедда Маскат заявила, що Еллен не закриває своє шоу сама, її виганяють глядачі через числені скандали [67].

Крім жартів ДеДженерес також написала кілька книг, зокрема автобіографію "My Point... And I Do Have One", яка стала бестселером. Вона описала свій життєвий шлях, кар'єру та особисті переживання, надихнувши цим своїх читачів [6].

Також ведуча знялася у багатьох стрічках, наприклад «Mr. Wrong» (1996), E!tv (1999) і «Любовний лист» (1999), а також озвучила рибку Дорі з фільмів «У пошуках Немо» (2003) і «У пошуках Дорі» (2016). За свою роботу в кіно Еллен отримала чимало нагород, проте своєю справжньої пристрастю називає роботу на телебаченні [6].

Комедіантка доволі активно використовує свої соціальні мережі для зв'язку з фанатами й просування роботи власного фонду «The Ellen Fund». Мережа наповнена мемами з Еллен, які фанати роблять з нарізок шоу.

Отже, і комедіант, і комедіантка пройшли доволі нелегкий шлях до становлення своєї популярності. Вони обоє мають великий багаж знань і вмінь, аби робити ці шоу цікавими. Їхні імена вже вписані в історію «лейт найт», оскільки і Джиммі і Еллен змогли протримати свої програми такий довгий час в ефірі.

Хоч, і не обійшлося без скандалів, а тепер і прогнозів щодо можливого закриття такого формату, – ці шоу ще довго будуть розбирати на цитати й меми.

РОЗДІЛ IV

ПОРІВНЯННЯ НЕВЕРБАЛЬНОЇ МОВИ ІНТЕРВ'ЮЕРІВ

4.1 Аналіз невербальної поведінки інтерв'юера на прикладі «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon»

У минулих розділах ми вже розглянули наскільки важливою є невербальна поведінка інтерв'юера. Нагадаємо, що – це важлива частина комунікації, яка суттєво впливає на хід і результати інтерв'ю. Вона містить в собі жести, міміку, позу, зоровий контакт і навіть дистанцію. Ці пункти за правильного використання можуть допомогти інтерв'юеру підсилити або зменшити ефект від вербальної частини спілкування. Для розуміння, яка невербальна поведінка у Джиммі Феллона, проведемо аналіз фрагментів інтерв'ю з випусків шоу.

Фрагмент 1, випуск: «Taylor Swift Reacts to Embarrassing Footage of Herself After Laser Eye Surgery» [27].

У цьому випуску на інтерв'ю прийшла Тейлор Свіфт – всесвітньовідома американська співачка, акторка, композиторка, музична продюсерка, кліпмейкерка, активістка та філантропка. Наразі це одна з найпопулярніших та найтитолованіших співачок світу [65].

Відео починається з незручної ситуації, де Джиммі Феллон намагається збентежити гостю і в нього це виходить. Напередодні інтерв'ю Тейлор зробила офтальмологічну операцію, проте нікому не повідомляла цієї інформації, тож співачку здивувало, що Феллону про це відомо.

00:00 – 00:43 – протягом цього проміжку ми бачимо допоміжні жести, які ілюструють слова та емоції Феллона. Це змах рукою згори до низу, аби показати на себе при запитанні, чи Тейлор добре його бачить. Також це жест рукою, аби вказати на Свіфт при поставленому запитанні.

01:00 – ведучий показує на себе, кажучи при цьому, що він та команда отримали це відео від її мами. А далі відскакує і складає руки човником, що показує нам зніяковілість та нетерплячість поділитися цією інформацією.

01:09 – ведучий піднімає руки перед Тейлор, ніби показуючи, що він тут невинен і намагаючись згладити незручну ситуацію. Наступні жести направлені, щоб підкресли слова (дає сигнал команді, щоб вмикали відео, показує пальцем, щоб люди дивилися і зосередилися)

02:07 – Феллон вскакує з-за столу, просить не сердитися й намагається заспокоїти свій сміх, адже розуміє, що зірка й так збентежена і не знає як поводитися. Він прикриває обличчя руками, аби не ускладнювати ситуацію, і швидко приводить себе до ладу.

02:17 – ведучий досі не сідає, намагається поговорити з Тейлор і заспокоїти її. Вона почувається зрадженою, адже відео, де вона вразлива, потрапило на телебачення через рідну людину. Джиммі гойдається на ногах, роблячи випаді наче у фехтуванні, таким чином випробовує простір, намагається зблизитися зі Свіфт знову.

02:52 – Феллон складає руки (долоні разом) та притуляє до обличчя, таким чином висловлюючи своє співчуття, адже в той момент Тейлор розповідала про післяопераційну реабілітацію. Далі він посміявся і плеснув у долоні, коли Свіфт пожартувала, аби проілюструвати, що ця історія його потішила.

До кінця інтерв'ю Джиммі показував лише ілюстративні жести та, як завжди, яскраву міміку: сміх, нахил до столу під час активних позитивних емоцій, жест зі складеним кулаком «yes!», кивки головою, розведення рук тощо.

У цьому випуску ми побачили жести, які ілюстрували в основному зніяковілість. Те, що Феллон намагався зробити з Тейлор відобразилося й на ньому. Ми бачимо розгубленість, знервованість, намагання дібрати слова та ілюстрування власних фраз. У той же час, Джиммі дуже намагався зменшити це збентеження, аби гості стало комфортніше, наскільки це можливо.

Фрагмент 2, випуск: «Maisie Williams Accidentally Drops a Major Spoiler in Game of Thrones' Final Season» [25].

У цьому випуску на інтерв'ю прийшла Мейзі Вільямс – британська акторка, яка стала всесвітньо відомою завдяки ролі Арії Старк у культовому серіалі «Гра престолів». Актриса дебютувала у ньому в 2011 році [64].

Відео побудоване на обговоренні роботи Мейзі у серіалі, адже на той момент саме закінчилися зйомки чергового сезону й планувався реліз. На початку, як і в попередньому фрагменті, ми бачимо суто ілюстративні жести, якими Джиммі «оформлює» розмову, це триває до 00:43. На цьому моменті ми помічаємо, як під час відповіді акторки, Феллон йорзає на стільці, що схоже на знервованість.

01:08 – Джиммі плескає в долоні, складає їх і притягує до себе, що вказує на захоплення. Після чого він ставить питання, про те, чи може Мейзі щось розповісти про майбутній сезон. При цьому ведучих розводить руками, вказуючи, що хоч почути будь-які цікаві подробиці, адже в той момент канал НВО серйозно попередив усіх акторів про заборону спойлерів.

01:36 – показовий ілюстративний жест, який зображає «трішечки, наче крупинка». Його Феллон показав, що наблизити Мейзі до бажання щось розповісти. Далі ми бачимо напругу, що зростає. Ведучий зосереджено дивиться на гостю і таким чином здійснює тиск, доки вона вагається.

02:00 – Мейзі каже про те, Арія помре у цьому сезоні, Феллон реагує ступором. Комедіант буквально заляк, не розуміючи, що робити. Ведучий розгублений, але намагається переконати гостю, що все буде гаразд і команда видалить цей фрагмент. Аби підсилити заспокійливий ефект слів, він протягує руку до Вільямс (02:21) і дає знак команді, аби відредагували момент зі спойлером.

02:42 – Джиммі намагається налагодити комунікацію, придумує як зробити склейку, щоб це було непомітно для телеглядачів. Проте, акторка не може заспокоїтися і тікає за лаштунки. Після деяких вагань, під час яких розгублений Феллон намагався дізнатися, як там гостя, він все ж пішов за нею.

Під час цієї сцени ми бачили емоції зніяковілості та спантеличеності на обличчі Джиммі.

03: 07 – комедіант і акторка виходять з-за лаштунків із словами, що це був першоквітневий жарт. У ведучого розставленні руки, які наче висловлюють «попалися?!», він обіймає свої напарницю, щоб виказати подяку та радість за цей обман.

Отже, у цьому випуску ми дослідили, як Джиммі Феллон вміє зображати сцену, не видаючи навіть невербальною поведінкою, що щось не так. Звісно, цей жарт був більше направлений на глядачів у залі, оскільки програма не пропустила б такий спойлер в ефір, і телеглядачам стало одразу зрозуміло, що щось не так. Проте, цей фрагмент дав нам зрозуміти, що ведучий вміє грати й керувати своїми емоціями для потрібного результату. Хоч деякі моменти видавали його хвилювання, це можна оцінити вже під час повторного перегляду, знаючи про жарт.

Фрагмент 3, випуск «Sansa vs. Daenerys: Sophie Turner Blames Emilia Clarke for Game of Thrones Coffee Cup-gate» [26]

Цього разу на шоу прийшла ще одна зірка серіалу «Гра престолів» – Софі Тернер – англійська акторка, що здобула славу завдяки ролям Санси Старк у вище названому серіалі та Джини Грей із серії фільмів «Людей Ікс» кіновсесвіту Марвел про супергероїв [65].

Випуск почався зі збентеженого привітання, де Джиммі взяв обидві руки акторки. Чи то для обіймів, чи то для жесту поцілунку руки, це призвело до зніяковілості моменту, а далі ведучий не з першого разу зміг сісти на стілець. Аби виправити цю ситуацію Джиммі зробив комплімент акценту Софі і проілюстрував це тим, що підсунувся ближче до акторки, кивнув і коли вона продемонструвала південно-лондонський акцент – показав пальцем, аби відмітити, що він оцінив такі здібності.

Далі Джиммі перераховує здобутки акторки й ілюструє це умовними ударами правої руки по лівій (ширший жест, ніж загинання пальців). Коли

ведучий заговорив про те, що Софі вийшла заміж, то розвів руки, аби показати, наскільки це гарна новина.

00:47 – Софі підскакує, аби показати, яка вона рада, що вийшла заміж і робить жест «yes!», а Феллон повторює за нею, аби підтримати акторку, щоб вона не почувалася в цьому самотньою та створювалася нова ніякова ситуація.

01:04 – ведучий дістає фото Джо Джонаса – чоловіка акторки і в залі починаються оплески. На це Джиммі показує рукою сигнал «стоп», аби люди замовкли і дали йому сказати своє слово.

02:06 – Феллон хоче показати відео, тож робить жест пальцем, для команди. У відео чоловік акторки сказав, що це вона принесла на знімальний майданчик «Гри престолів» стаканчик зі Старбакса, який встиг стати ляпом. Коли відео вимикається ми бачимо хитре здивування Джиммі, його емоції кажуть «тебе підловили, Софі!». Ведучий від'їхав від столу з піднятими догори руками й криком: «Yeees!» – він має на увазі, що цю загадку нарешті розгадано і показує пальцем на гостю, щоб проілюструвати слова: «це була ти!».

02:51 – Феллон знайшов фото Софі, де вона тримає такий самий стаканчик з кавою на зйомках. Він різко кладе це фото на стіл, від'їжджає від столу і показує пальцем на акторку. Це емоції тріумфу.

03:03 – Софі пожартувала, назвавши ведучого «детективом Пікачу», ми бачимо, що йому це дуже сподобалося. Він голосно засміявся, аж опустився нижче столу. А вже о 03:29 ми бачимо емоції здивування й підозри, оскільки акторка наводить аргументи, чому це не її провина. Коли Софі висловила припущення, що той стаканчик належав Емілії Кларк (Дайнеріс), Джиммі засміявся і плеснув у долоні – його потішило, що ця загадка має продовження.

04:32 – вони обговорюють епізод із Мейзі Вільямс, ми бачимо, що Джиммі схвилюваний і щиро захоплюється грою Мейзі. Ведучий трохи заїкається, тіло застигло, він намагається розгадати емоції Софі, аби описати те ж саме. Феллон розповів, що дуже не любить обманювати і переживав за дівчину. З

його емоцій зрозуміло, що він дійсно не очікував такого гарного результату від дівчинки-підлітка.

04:37 – Феллон перехрестив руки перед собою і показав захисний жест під час слів про те, як йому було некомфортно обманювати глядачів під час зйомок з Мейзі.

05:45 – розмова переходить до фільму «Темний фенікс», у якому Софі зіграла роль Джин Грей. У цей час Джиммі розповідає, що він захоплюється стрічкою, оскільки це було дуже багато роботи – ведучий підсилює свої слова тим, що показує руками велич і прикладає руку до себе, мовляв, «я щиро вражений». З такою самою метою, при попередженні, що прозвучить спойлер, комедіант показує руки в кадр, аби люди встигли підготуватися (вимкнули звук або що).

06:29 – Софі розповідає про незручності зйомки, Феллон скривився. Ми бачимо, що він уявив собі ті неприємності, проте не заглибився в це почуття, оскільки вже за секунду ведучий сміявся над жартом гості. Фрагмент закінчився переглядом частини фільму «Темний фенікс» і аплодисментами для акторки.

Отже, у цьому фрагменті ми побачили, як Джиммі намагається підтримати гостю, аби вона почувалася комфортно. Софі Тернер приходить на шоу не вперше, тож можна помітити, що між ведучим та гостею гарна і органічна взаємодія. Феллон ставить питання як робочі, так і особисті, чого не робить зазвичай з новими гостями. Випуск наповнений радісними емоціями, комедіант показує, що захоплюється акторкою і щиро хоче знати її думку та історію. Також, нагадаємо, що комедіант влучно використовує момент для повтору невербальної поведінки гості, аби допомогти їй у випуску і не залишити у вразливому становищі перед камерами.

Фрагмент 4, випуск «Jennifer Aniston Teases Adam Sandler's Fashion and Looks Back on Their Friendship | The Tonight Show» [23]

Дженніфер Лін Енністон – знаменита американська акторка, режисерка та продюсерка. Вона є лауреаткою багатьох престижних нагород, а свою

популярність здобула завдяки ролі Рейчел Грін у відомому ситкомі-серіалі «Друзі» [60].

Випуск почався з розмови Дженніфер та Джиммі про те, як вони раді бачити один одного, оскільки вони є давніми знайомими, можна очікувати на цікаву розмову з вираженою невербальною поведінкою.

01:46 – до цього часу ми бачимо ілюстративні жести. Феллон вказав на глядачів, коли говорив про оплески; ткнув вказівним пальцем вниз, щоб вказати на студію: показав на скроні, коли казав про свої думки; показав руками жест величі, коли розповідав свої враження від співу гості і т.д.

01:47 – ми бачимо особливу зацікавленість ведучого, коли пішла мова про біти в піснях, це можна простежити в поведінці – Джиммі підсунувся ближче, приклав руку до підборіддя, уважно дивиться на Енністон. Коли почалося обговорення нового сезону «Ранкового шоу», комедіант за традицією запитав про спойлери і залишився таким самим уважним. Це видно з його реакції на подробиці сезону: він не може всидіти, бурхливо реагує (що і притаманно йому), стукає по столу від радості отримання цікавої інформації, жестикулює руками аби розставити акценти під час запитання.

03:33 – Феллон захоплений розповідями Дженніфер, це можна помітити у його сміху. Коли акторка розповідає історію про похід на вечерю, Джиммі аплодує, не може всидіти на стільці й видає сміх, який триває 14 секунд. Звісно, комедіант і раніше багато сміявся, проте, якщо переглянути інші випуски це зазвичай ставалося тоді, коли історія стосувалася його напряду, наприклад у випуску з Ніколь Кідман. В інших випадках сміх ведучого коротший [24].

04:34 – Феллон спародіював Адама Сендлера під час розповіді Дженніфер, аби вона відчувала підтримку. В залі було небагато сміху після її пародії, тож цей жест допоміг гості не розгубитися і таки отримати реакцію на свою історію. Комедіант постарався відтворити голос, міміку та жести актора Сендлера.

05:52 – ми бачимо, як Джиммі занурений у розмову, він зберігає зоровий контакт, уточнює, як відбувалися зйомки Енністон і намагається зобразити руками сцену падіння з Ейфелевої вежі для підсилення своїх слів. І коли акторка підтвердила його слова, він задоволено киває головою, кладе руки на стіл і продовжує уважно слухати. Наступні кілька хвилин ми бачимо як ведучий жестикулює руками для ілюстрації своєї промови, він хвалить акторську гру знаменитості.

07:11 – глядачі дізнаються, що Дженніфер має талант до танців, вона дещо збентежена, що команда шоу відшукала таке відео, проте Феллон протягує до неї руку, аби трохи заспокоїти й наголошує, що нам точно сподобається це відео вказуючи пальцем вгору (і зауважив і дав команду вмикати фрагмент). На цьому відео закінчується.

Отже, можна зробити висновок, що у цьому випуску ведучий був більш залучений, ніж в інших. Можливо, його більше цікавить персона Дженніфер або цікавіша тема, проте це чітко прослідковується у невербальній поведінці інтерв'юера: він уважно слухав і майже не ставив додаткових запитань, давав договорити гості до кінця і здебільшого лише емоціями висловлював своє враження (переважно захоплення) від промови акторки, заспокоював її збентеження тощо.

Фрагмент 5, випуск «Emma Stone's Favorite Part of Her Oscar Win Was Leonardo DiCaprio» [22]

Емілі Джин Стоун – знаменита американська акторка та продюсерка, більш відома як Емма Стоун. Володарка багатьох професійних нагород та номінацій. Свою популярність вона здобула завдяки ролі Гвен Стейсі у фільмі «Нова людина павук» [62].

Випуск починається з обговорення того, що Емма прийшла на шоу вже не вперше, Джиммі каже, що дуже сумував за акторкою. Відчувається органічна взаємодія, ведучий не може стримати емоцій радості, навіть перебиває гостю, аби ще раз висловити захват.

00:11 – комедіант дізнався, що в акторки буде День народження два дні тому й поспішає її привітати. Феллон нахиляється до неї і виставляє руку вперед, це жест привернення уваги, наче хоче сказати «послухай». Коли він дізнається, що акторці виповнилося 30, то потирає руки і одразу ставить питання, про відчуття – це означає, що ведучий нетерпляче очікує на цікаву відповідь. І одразу, коли Емма починає говорити, Джиммі спирається на стіл, таким чином показує, що готовий послухати відповідь, але будуть додаткові запитання.

00:57 – мова йде про враження від попередніх десятиліть їх обох. Коли Стоун пояснює, Феллон робить жест рукою згори до низу, аби показати, що він хоче вставити свою фразу саме в цей момент. Це наче пропущене слово, яке дописали зверху і помітили галочкою. Далі аби проілюструвати проміжок від 20 до 30 років ведучий розводить руки, формуючи відрізок – це підсилювальний жест.

01:17 – Джиммі каже, що не бачив акторку з моменту виходу стрічки «Ла-Ла Ленд» і робить руками ілюстративний жест відмотування часу. Далі він висловлює своє захоплення тим, що Емма отримала усі важливі нагороди і підсилює свої слова жестами рук, показуючи розмір свого захвату від акторської гри Стоун. Він говорить дуже швидко й не слідує за інтонацією голосу, що видає його хвилювання, наче він хоче встигнути сказати, доки його не перебила Емма.

02:26 – акторка розповідає про милий момент зі своїм молодшим братом, на цей зал реагує «Ooohh» і Емма трохи зніяковіла. Аби підтримати гостю, Джиммі простягнув до неї дві руки й кивнув, наче підказуючи, що все гаразд. Помітно, що ведучий продовжує підтримувати Емму протягом усієї розповіді різними звуковими реакціями та підказками.

02:57 – Феллон запитує про отримання нагороди премії «Оскар» і паралельно ілюструє руками тримання статуетки. Коли акторка закінчила розповідь, Джиммі розсміявся й поаплодував, аби знову висловити підтримку, оскільки в залі ніхто не засміявся.

Підсумовуючи, можна сказати, що випуск вийшов доволі динамічним. І Джиммі, і Емма швидко розмовляли, перебивали один одного, наче друзі, які давно не бачилися і мають обговорити багато тем за короткий термін.

Протягом випуску було помітно, що Феллон поспішав, наче був дуже обмежений в часі, а також примружувався і вглядався в обличчя акторки, найімовірніше, для того, щоб не пропустити момент для уточнюючого запитання. Крім того, він постійно нерівно дихав, що теж виказує поспіх та нервування. Протягом випуску Джиммі підтримував Емму, підсилював та ілюстрував свої слова жестами, перебивав і квапився поставити якомога більше запитань, що видавало хвилювання й брак часу.

Отже, ми розглянули 5 фрагментів інтерв'ю, в яких ведучим був Джиммі Феллон у програмі «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon». Протягом цих випусків ми дослідили невербальну поведінку інтерв'юера і ми виділили п'ять найчастіших невербальних сигналів та технік, які використовує комедіант:

1. Використовує жести, які ілюструють, акцентують та підсилюють фрази;
2. Застосовує жестикуляцію, доторки та копіює позу для підтримки гостя.

Наприклад, коли зал не зреагував потрібним чином і є ризик, що гість потрапить у ніякову ситуацію;

3. Виказує емоційну залученість: підсовується ближче до столу, нахиляється до гостя тощо;
4. Використовує сміх як спосіб демонстрації залученості в розмову;
5. Яскрава міміка. Це завжди вирізняло Феллона на фоні інших ведучих, проте це спонукає зірок приходити до нього на програму. Таким чином він показує, що всі історії будуть почуті і отримають свою реакцію, навіть потужнішу, ніж зазвичай виказують люди.

4.2. Аналіз невербальної поведінки інтерв'юера на прикладі «The Ellen DeGeneres Show»

У цьому підрозділі ми дослідимо, яка невербальна поведінка у Еллен Дедженерес та проведемо аналіз фрагментів інтерв'ю з випусків шоу.

Фрагмент 1, випуск «Jennifer Lawrence on Her Drunk Alter Ego 'Gail,' Her First Nude Scene, and More (Full Interview!)» [17]

Дженіфер Шрейдер Лоуренс – відома американська акторка та режисерка. Стала знаменитою завдяки ролі Містік у фільмах «Люди Ікс» всесвіту Marvel та Катнісс Евердін у фільмах «Голодні ігри». Протягом 2015 та 2016 років була найбільш високооплачуваною акторкою світу [61].

Випуск починається з того, що Еллен представила гостю і одразу її трохи збентежила. Дженніфер зауважила, що студія добре освітлена й глядачів у залі можна легко розгледіти, на що ведуча спитала, чи не хоче акторка їх бачити. Видно, що Лоуренс зрозуміла жарт, але зніяковіла, тож комедіантка простягнула їй руку для підтримки й швидко перевела тему (00:41).

01:31 – ведуча намагається тримати зоровий контакт. Дженніфер не дивиться в очі Дедженерес, тож видно як комедіантка старається підтримувати погляд Лоуренс та сидіти в одній позі аби не відволікати гостю. Також Еллен використовує кивання для того, що виказати цікавість, а ілюстративні жести, аби вказати на акторку або показати захоплення від фільму.

02:39 – на екрані з'являються фото акторки під час відпустки у порівнянні з професійною фотосесією. Ми бачимо як Еллен вказує рукою то на одне фото, то на інше, аби підсилити ефект своїх слів. Протягом розповіді чутно неголосний звук сміху, аби підтримувати динаміку розповіді.

03:47 – ведуча голосно посміялася з історії акторки, аби підтримати її, оскільки в залі сміху не було. Так само, для підтримки та відчуття комфорту гості, Еллен повторює пози за Дженніфер.

04:26 – ведуча ставить уточнююче запитання й піднімає вгору вказівний палець для розстановки акцентів.

05:03 – на екрані з'являється невдале фото зірки з червоної доріжки, Лоуренс тікає майже за лаштунки, на обличчі Еллен видно збентеження, вона не очікувала такої різкої реакції. Проте, коли акторка повертається ми бачимо, що ведучу повеселив цей момент. Пізніше вона ставить кілька запитань, аби змінити градус розмови, протягує руку до знаменитості, аби трохи заспокоїти.

Також стурбованість ведучої видає те, що вона поправляє чашку на столі поруч, хоча до цього неї ніхто не торкався (05:20).

06:23 – Дедженерес говорить про те, як їй сподобався фільм «Червоний горобець», роботу над яким акторка нещодавно закінчила. Аби підсилити свою промову, вона складає руки в молитовний жест. Ведуча намагається показати щирість і викликати більшу довіру. Коли Еллен договорила, то розвернулася сильніше до Дженніфер і налаштувалася слухати.

06:57 – комедіантка визнала, що гра Лоуренс була витонченою та розумною, проілюструвавши це жестами, – направила руку до знаменитості, а потім уточнила, що саме сподобалося і зробила жест вказівним пальцем, наче відмотуючи час назад. Такі дії мають розташувати гостю і налаштувати на комфорт, оскільки вона бачить, що Еллен розбирається у своїх словах.

08:17 – ведуча деякий час слухала розповідь і не встигала поставити уточнююче запитання. Тож вона підняла руку долонею догори, сигналізуючи, що вона хоче щось сказати.

09:45 – Дедженерес показала, що картину Лоуренс розмістити на вулиці, Дженніфер збентежилася й спитала чи це правда. Ведуча кивнула, за її мімікою можна було прочитати «звісно, немає нічого неможливого». Аби трохи заспокоїти акторку, комедіантка простягнула їй коктейль з ромом і тримала його кілька секунд, аж поки Дженніфер не взяла склянку. Інтерв'ю закінчилося переходом до конкурсу.

Отже, у цьому випуску ми побачили, що ведучій подобається ставити гостей у незручне становище. Протягом випуску відчувалася певна зніяковілість, не лише від акторки, а й з боку ведучої. Склалося враження, що Еллен не завжди знала як правильно зреагувати, постійно поправляла піджак, змінювала пози, гладила себе по ногах – це були сигнали знервованості, можливо, вона хвилювалася за результат зйомок і цю схвильованість було видно в кадрі.

Фрагмент 2, випуск «Cardi B Showed Ellen How She Got Pregnant» [15]

Карді Бі – справжнє ім'я Белкаліс Марленіс Альманзар. Американська співачка, авторка пісень, зірка репу та мемів [57].

Випуск починається з привітання зі знаменитістю і Еллен робить це в стилі гості – кілька разів каже «heeey!» з притаманною зірці інтонацією. Після цього ведуча вмощується зручніше й ми бачимо на обличчі радісні емоції, наче вона у передчутті хорошого інтерв'ю.

00:55 – Карді пожартувала, що деякі люди, через каламбур, називають її Бакарді (виробних спиртних напоїв). Ведуча не одразу зрозуміла цей жарт і ми бачимо, що вона серйозно налаштована. Хоч там і була усмішка на мить, це було запізно, тож помітно, що їй стало незатишно.

01:17 – коли визначили, як краще називати виконавицю, Дедженерес повторила ім'я знаменитості із пафосною інтонацією, що подобається гості. Таким чином вона розрядила обстановку. Коли люди почали хлопати Бі, ведуча вказала на глядачів і підкреслила, що вони люблять співачку, це ще більше розташувало гостю.

02:21 – розмова йде про виступ Карді на телебаченні й ми бачимо як Еллен використовує ілюстративні жести для заповнення простору розмови. Коли вона говорить про величезну роботу, яку виконала Бі, то зображує руками кулю, аби показати масштаб.

03:51 – співачка трохи вульгарно пожартувала, глядачі сміялися, а на обличчі ведучої ступор, вона намагається зібрати себе й видає нервову посмішку. Після цього Карді продовжила свій жарт і Еллен його підхопила.

04:59 – Дедженерес дізналася, що Бі не має водійських прав, але хоче їздити Ламборгіні як пасажир, ведуча намагається зрозуміти співачку, тож ставить уточнюючі запитання. Ми бачимо, що комедіантка розгублена і керування розмовою наче перейшло в руки до гості. Еллен розвиває цю розмову і хапається за момент повторити за співачкою її фірмовий звук, аби перевести все в жарт. Між ними починається батл звуків, тож це вже виглядає смішно.

06:13 – Карді каже, що їй потрібна така подруга як Дедженерес, оскільки її друзі втягують її лише в проблеми. Еллен простягнула руку до співачки, аби запевнити її, що це не так і вказала на себе, що вона так не робить. На цьому відео закінчується.

Отже, у цьому фрагменті ми побачили, як іноді складно буває Еллен порозумітися із гостем, але вона старається знайти вихід і перевести це в жарт.

Фрагмент 3, випуск «Courteney Cox on the 'Friends' Reunion & New Roommate Ellen» [16]

Кортні Басс Кокс — американська акторка, продюсерка, сценаристка, режисерка та модель. Здобула широку популярність завдяки ролі Моніки Геллер у культовому сит-комі серіалі «Друзі» [63].

Відео починається з оголошення гості, запис ведеться онлайн, оскільки Кортні перебуває вдома. Перше, що можна помітити – це широку щиру усмішку ведучої, очевидно, що вона дуже рада бачити свою гостю й давню подругу.

01:08 – Кокс пожартувала про те, що Еллен погана сусідка по кімнаті, проте ведуча була спокійна, пояснила свій погляд на ситуацію, перевела в жарт і показала жартівливе відео з будинку Кортні.

03:17 – Еллен ілюструє свою розповідь жестами рук, показує акорди, гру на фортепіано, розводить руками при слові «байдуже», показує рукою в бік при слові «звертайся». Ведуча сидить у напівзакритій позі, це може свідчити про певний дискомфорт від такого формату, але не обов'язково. Можливо, їй просто зручні так зберігати сконцентрованість. Періодично вона поправляє свій одяг та намагається сісти зручніше – це теж про труднощі концентрації.

05:26 – Дедженерес відводить руку нагору й вбік, розповідаючи, що Кортні може грати з будь-ким, тобто підсилює свої слова. Видно, що Еллен уважно слухає розповідь, вона буквально прикута до екрану й зосереджена на гості. Ставить уточнюючі запитання й так само включена в розмову.

06:29 – ведуча розводить долоні й направляє їх до екрана, коли каже «нарешті все добре», таким чином вона підбадьорює гостю.

07:49 – Еллен уточнює, що мала на увазі і прикладає великий палець до міжбрівного простору, це свідчить про те, що вона намагається точніше сформулювати своє запитання.

09:56 – Дедженерес склала долоні разом, коли питала Кортні про новий сезон її шоу. Це жест, що допомагає висловити щирість та сконцентруватися. Далі вона відкрила одну долоню, а іншою постукувала по ній – це був жест для підсилення, аби Кокс розповіла докладніше про програму.

11:18 – після перегляду відео з людьми, чия дитина страждає на Синдром Дауна ми бачимо на обличчі Еллен співчуття та розгубленість. Вона знову нервово поправляє одяг і намагається поставити наступне запитання. Відео закінчилося прощанням та обіцянкою ведучої прибрати (локальний жарт, у той час Еллен жила у Кортні).

Отже, цей фрагмент був ускладнений тим, що ми не бачили живої взаємодії між людьми, проте дізналися, як поводить себе Еллен під час запису онлайн. Випуск не був насиченим невербальною поведінкою інтерв'юєра саме через формат відео, проте обличчя ведучої підказувало нам, що комедіантка впевнена у своїх діях та словах, а також отримує задоволення від інтерв'ю. Ми побачили емоції радості, стурбованості, знервованості, співчуття й розгубленості.

Фрагмент 4, випуск «P!nk Jokes Her Career Is the 'Longest Fluke in History'» [18]

Пінк – справжнє ім'я Аліша Бет Мур. Це відома американська співачка, акторка, та продюсерка, що стала відомою під час участі в гурті «Choice» [58].

Відео починається з привітання та жарту про соціальну дистанцію через нетипову для цього шоу відстань між кріслами, спричинену пандемією. Еллен розповідає, що для неї було важливо, аби співачка прийшла, хоч вона була на програмі лише за кілька днів до того. Розповідаючи це, ведуча наголошує інтонацією та вистукує кулаком по кріслу, аби підкреслити наскільки це було їй потрібно (00:15).

00:36 – Пінк розповіла, що це її улюблена програма, тож по обличчю Дедженерес можна зрозуміти, що вона зворушена.

00:48 – співачка використала нецензурну лексику, це збентежило Еллен, адже вона сіпнулася й зупинила себе погладивши перло крісла. Вона вирішила підтримати гостю, тож повторила за нею кілька разів і посміялася з цього.

01:49 – комедіантка хвалить Пінк і підсилює це жестикуляцією. Вона виставляє долоні в кадрі на тих моментах, де потрібно акцентувати і робить помах рукою, коли хоче перейти до іншого жесту або просто щоб не опускати руку.

02:29 – Еллен розповідає про документальний фільм і розвертається до глядачів, оскільки саме на них націлена ця промова. Коли ведуча каже, що кожен повинен подивитися, то робить рукою жест узагальнення, а коли розповідає про стрічку, то вказує на співачку, щоб уточнити, що вона має на увазі та підсилити свої слова.

03:34 – Пінк знову використала нецензурну лексику, видно, що цього разу Дедженерес вже адаптувалася і сміється разом зі співачкою, навіть після цього пожартувала у тому ж стилі. Сказала, що таким має бути напис на надгробку виконавиці і проілюструвала це жестом.

05:05 – гостя розповіла історію зі свого життя про те, як вона репетирувала в дитинстві пісні, вона казала це з печальними емоціями, тож Еллен зробила смішний голос і проспівала, що на цьому потрібно закінчувати. Таким чином вона підбадьорила Пінк і закінчила інтерв'ю.

Фрагмент 5, випуск «Billie Eilish Gets a Scare from 'Justin Bieber'» [14].

Біллі Айліш Пайрат Бейрд О'Коннелл – американська співачка, що відома своїм незвичним тембром, популярність здобула завдяки пісні «Bad Guy» [59].

Це короткий вирізаний фрагмент, у якому ми побачимо типову для шоу фішку. Між ведучою та гостею стоїть дерев'яний ящик, який слугує тумбою. Перед записом інтерв'ю туди поміщають спеціальну людину, яка буде лякати зірку. Зазвичай, чоловік, що виконує цю роботу, має якийсь образ, цього разу він Джастін Бібер – співак, за яким Біллі фанатіє.

На початку ми бачимо, як Еллен заводить розмову про Джастіна, він нещодавно підписався на гостю в інстаграмі, що стало справжньою подією в житті співачки. На загальному плані видно, що ведуча перебирає пальцями, це сигнал тривожності (00:09).

00:14 – Біллі була схвильована, адже слова Дедженерес звучали так, наче Бібер зараз вийде з-за лаштунків. Еллен дещо заспокоїла Айліш, простягнула до неї руку, запевняючи, що його тут немає. А далі підняла руки й розвернула долоні до глядачів, це сигнал щирості. Айліш майже заглянула в ящик, аби переконатися, що там нікого немає, але комедіантка вчасно її зупинила.

Коли співачка попросила бути обережнішою із висловами, то ведуча опустила руки, але все ще долонями догори, продовжуючи сигналізувати, що вона каже правду.

00:45 – комедіантка продовжує нервувати, вона йорзає на стільці, поправляє одяг і в цей момент вискакує чоловік в образі Джастіна, який лякає Біллі. На обличчі Еллен посмішка, вона рада, що все вдалося, хоч її щойно ледь не розкрили. Вона намагається зловити зоровий контакт зі співачкою, але не може перестати сміятися.

00:56 – видно, що Айліш сильно збентежена, тому ведуча намагається швидко виправдатися. Еллен нахиляється до гості й показує на ящик зі словами, що вона не обманула, Бібера там дійсно не було, тож хоч її й налякали, але сказали правду. Таким чином, невелика психологічна операція допомогла налякати гостю. На цьому фрагмент закінчується.

Отже, ми розглянули 5 фрагментів інтерв'ю, в яких ведучою була Еллен Дедженерес у програмі «The Ellen DeGeneres Show». Протягом цих випусків ми дослідили невербальну поведінку інтерв'юерки, тож можна виділити п'ять найпоширеніших невербальних сигналів та технік, які використовує комедіантка:

1. Найчастіше ведуча користується жестами, які ілюструють, акцентують та підсилюють фрази;

2. Використовує жестикуляцію як спосіб підтримки гостя. Наприклад, протягує руку, складає в молитовну позу та ін;
3. Зберігає постійний зоровий контакт, аби показати залученість в бесіду;
4. Використовує усмішку як спосіб вийти зі складної ситуації або підтримати гостя;
5. Має стриману поведінку, вона не виказує сильних емоцій, постійно хвилюється за свій вигляд у кадрі та ін.

4.3. Порівняльний аналіз Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес як інтерв'юерів: спільне та відмінне

Джиммі Феллон та Еллен Дедженерес – двоє легендарних ведучих, що здобули свою популярність спочатку на відомих шоу, а потім почали вести власні. Вони мають особисті стилі інтерв'ювання та використання невербальної комунікації мають як спільні риси, так і суттєві відмінності. Отже, серед спільних рис можна виділити такі:

1. Уважність до гостя. Еллен та Джиммі завжди стараються підтримати зоровий контакт, реагують звуками під час історії, сміються і намагаються підтримати дотиками, якщо бачать, що гість розгубився. Таким чином, зірки завжди погоджуються повертатися, адже знають, що до них проявлять емпатію і почують їхні історії;
2. Використання гумору. Для обох ведучих гумор – це фундаментальна складова образу інтерв'юера. Оскільки шоу комедійні, це найголовніше, що можуть запропонувати Еллен та Джиммі. Вони використовують гумор як спосіб розрядити обстановку, підтримати, додати яскравості випуску, зробити інтерв'ю цікавішим;
3. Створення дружелюбної атмосфери. Перераховані вище фактори створюють потрібне для зйомки середовище, де гості можуть розслабитися і насолодитися інтерв'ю, розповісти цікаву історію, поділитися смішним казусом або ж розповісти щось серйозніше. Це проявляється у ставленні ведучих до гостей.

Якщо говорити про найбільш уживані сигнали, то у Феллона це сміх і плеск у долоні, а Еллен часто відводить руку вбік, коли щось розповідає або ставить запитання. Ці жести вони використовують аби заповнити простір розмови, або акцентувати увагу, вони є стандартними для цих ведучих.

Інтерв'юери пройшли схожий шлях до успіху, аби мати змогу записувати власні шоу. Крім того, це один і той самий формат «лейт найт», тож не дивно, що комедіанти схожі у своїй роботі. Та все ж, це дві різні програми, ведучі мають різні способи інтерв'ювання, різну невербальну поведінку й результат. Отже, чим відрізняються Еллен та Джиммі:

1. Стиль інтерв'ю: Феллон більш відкритий, активний та динамічний персонаж, у той час як, Дедженерес більш стримана й зосереджена на гості. Крім того, Джиммі активніше взаємодіє із гостями, веде іноді експресивний діалог, а Еллен зосереджується на тому, щоб історію розповідав гість, тож вона формує атмосферу більшої довіри та безпеки;

2. Невербальні сигнали: самі інтерв'ю різні, адже Джиммі виглядає у кадрі невимушено, добре імпровізує, не боїться підколювати гостей, використовує широкі жестий гучний сміх, а Еллен навпаки – часто скута, більше слухає, ніж уточнює, має тихий сміх та не такі помітні жести. Тож його шоу є більш гумористичним, а її – спокійнішим;

3. Тип гумору: Феллон може сформулювати окремий повноцінний жарт або сказати щось абсурдне. Використовує сарказм, пародії, робить шоу об'ємнішим. Якщо говорити про Еллен, то тут вона майже протилежність, оскільки її гумор не настільки часто з'являється в кадрі, вона рідко вставляє жарт посеред розповіді, використовує іронію, тому її гумор більш тонкий та стриманий.

Також як різницю між цими двома інтерв'юерами можна помітити оголошення своїх гостей. У фрагментах, що опубліковані на ютуб-каналі «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» ведучий не оголошує гостей, випуски починаються з того, що Джиммі пояснює, чи був цей гість в студії раніше. А от у відео на каналі «The Ellen DeGeneres Show» ведуча періодично оголошує

знаменитість, яка зараз з'явиться в кадрі й дає невелику довідкову інформацію, аби люди розуміли, хто перед ними.

Зауважимо, що відмінності між ведучими також відчуються й за гендерним аспектом. Якщо спостерігати за Джиммі та Еллен, то можна побачити, що Феллон більш розкутий та вільний у своїх діях, а Дедженерес навпаки – старається тримати руки при собі, постійно поправляє одяг, поводить обережно. Це підтверджує теорію Джулії Вуд про наслідки стереотипного виховання для невербальної поведінки, які описані в розділі 1.2 [31].

Отже, обидва інтерв'юери вміло використовують свої навички у роботі, вони стараються зробити шоу цікавими за допомогою свого досвіду, отриманого у комедії. Проте, стилі ведучих мають різний погляд на шоу. Джиммі більш енергійний, динамічний, він заповнює собою студію, активно використовує невербальні сигнали. Еллен – спокійна, розважлива, стримана, створює затишне середовище для гостей, які обрали прийти до менш галасливого інтерв'юера і її поведінка це доводить.

Обидва стилі дієві та ефективні, оскільки програми мають безліч шанувальників по всьому світу. Однак, вони орієнтовані на різну аудиторію чи настрої.

ВИСНОВКИ

Згідно з метою роботи, були виконані наступні завдання:

1. Окреслено основні для дослідження теоретичні межі поняття «невербальна комунікація» як одного з фундаментальних аспектів інтерв'ю. Таким чином, можна сказати, що невербальна комунікація – це спосіб передачі інформації без слів, лише за допомогою тіла. Вираження та декодування підсвідомих повідомлень між співрозмовниками. Це вид спілкування, що доповнює, уточнює або суперечить вербальному.

Досліджено, як невербальна поведінка інтерв'юера впливає на хід та результат інтерв'ю. За допомогою знань про невербальні сигнали журналіст може допомогти герою розкритися, виявити брехню, розповісти більше правдивої інформації, створити відчуття комфорту та ін.

Визначено, що таке ток-шоу, які функції виконує у ньому інтерв'ю і чому людям цікаво його дивитися. Ток-шоу – це розмовний жанр журналістики. Класичною формою називають трикутник, тобто коли присутні ведучий, гість та аудиторія. Ведучий ставить питання, гість відповідає, а глядачі оцінюють.

Інтерв'ю – це жанр журналістики та метод збору інформації за допомогою питань від однієї сторони та відповідей від іншої. У ток-шоу інтерв'ю виступає інструментом для задоволення потреб аудиторії.

Існує кілька причин з яких глядачі люблять дивитися інтерв'ю в ток-шоу, наприклад, отримання нової інформації, зацікавленість в темі або реципієнті, отримання емоцій та натхнення, бажання відпочити від процесу мислення за допомогою зручного формату тощо.

2. Розглянуто чинники, які впливають на невербальну поведінку людини. Мають значення вік та стан здоров'я, статус людини, а також культурні особливості. Від цього залежать значення жестів, прийнятність дотиків, вираження міміки, дистанція та навіть зоровий контакт.

3. Досліджено використання невербальних сигналів відносно гендерної різниці. Вона зумовлена стереотипним вихованням, де дівчинка має бути слухняною, а хлопчик повинен вміти досягати вершин. Попри розвиток суспільства, такі ролі у вихованні дітей досі діють, тож у дорослому віці жінки можуть бути стриманішими і реагувати здебільшого мімікою, а чоловіки виростають відкритішими й здатні до використання широких, різких жестів.

4. Визначено, як Джиммі Феллон та Еллен Дедженерес отримали свою популярність, як до цього йшли та які чинники впливали на вибір професії. Вони обоє доволі артистичні особистості, які з дитинства захоплювалися комедіями, пародіями та мали кумирів у цій сфері. І Еллен, і Джиммі починали з малого: грали невеликих епізодичних ролях, виступали в барах тощо. Комедіанти завжди старалися покращувати свої здібності і просувати проєкти.

5. Розглянуто історію створення та існування телепередач «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» та «The Ellen DeGeneres Show». Обидві програми мають багату історію та армію шанувальників. Вони стали популярними через зрозумілі комедійні образи ведучих, які ставили питання, що цікавлять аудиторію.

Також описано, що дозволило комедіантам «тримати на плаву» передачі такий довгий період та як їм вдалося зацікавити глядачів. Якщо говорити про успіх програми Феллона, то це саме схожість з початковою ідеєю шоу, за якою так сумували глядачі. Еллен створила програму з форматом, який вже був популярним, проте внесла в нього свої особливості.

6. Визначено головні невербальні сигнали, які використовують Джиммі Феллон та Еллен Дедженерес, аби підтримати, зацікавити або розкрити героя, наприклад: заповнення простору, підсилення інформації, ілюстрація своїх слів, розстановка акцентів у питаннях, виказування підтримки за допомогою доторків або повтору дій гостя, демонстрація емоційної залученості та ін. Також виділено найпоширеніші сигнали, які їм не вдається контролювати, наприклад: збентеження, знервованість, зніяковілість, паніка, шок та ін.

7. Проаналізовано, за яких обставин ведучі реагують тим чи іншим чином.

Наприклад, іноді вони потрапляють у незручні ситуації під час інтерв'ю або ж створюють ці ситуації самотійно. Також їхня поведінка може бути зумовлена дружбою поза кадром або колишніми інтерв'ю з тими ж гостями тощо.

8. Визначено, які сигнали є притаманними для ведучих шоу. Джиммі доволі яскраво виражає свої емоції, він буквально заповнює простір своїм сміхом, використовує широкі жести, встає для того, щоб повторити за гостем якусь позу, ставить багато запитань і намагається дізнатися якомога більше інформації.

Еллен поводить стримано, її сміх доволі тихий, жести скуті, іноді закрита поза. Вона не намагається заповнити студію, а дає цю можливість герою, більше слухає, аніж говорить.

9. Простежено спільне та відмінне у невербальній поведінці Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес. Спільних рис вони мають багато: обоє ведучих зосереджені на героях, уважно слухають своїх співрозмовників, створюють для гостей комфортну атмосферу, а іноді спеціально некомфортну – залежить від запланованого сценарію відео. Крім того, вони викликають довіру в респондентів, що є найважливішим аспектом у підготовці до бесіди.

Якщо говорити про відмінності, то головне, що відчувається – це атмосфера гумору. Шоу Джиммі надає більш динамічний ритм розмови, а от Шоу Еллен навпаки – туди зірки можуть прийти аби розповісти про серйозніші речі, поділитися переживаннями, а вже ведуча допомагає зробити з цього смішний епізод.

Отже, невербальна поведінка інтерв'юера є такою ж важливою, як і вербальна. Вона може суттєво вплинути на атмосферу інтерв'ю і те, як розкриється респондент під час запису. Правильне використання невербальних сигналів допомагає створити більш комфортне середовище для реципієнта, що є критично важливим для досягнення гарного результату – щирого й чесного інтерв'ю. Вміння Джиммі Феллона та Еллен Дедженерес допомагають їм у створенні контенту, який аудиторія любить переглядати у

різних умовах. Вони дали можливість глядачам сприйняти зірок ближчими, такими ж людьми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Afp. Ellen DeGeneres to end long-running talk show beset by toxic... Mail Online. URL: <https://www.dailymail.co.uk/wires/afp/article-9571735/US-talk-giant-Ellen-DeGeneres-calls-quits.html> (date of access: 24.11.2024).
2. Bell Ph., van Leeuwen Th. The Media Interview: Confession, Contest, Conversation. New Delhi, 2006. P.190 (date of access: 01.05.2024).
3. Bevor Sie zu YouTube weitergehen. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. URL: <https://www.youtube.com/@fallontonight> (date of access: 13.11.2024).
4. Bill Carter for CNN Business Perspectives. Opinion: Late-night television's golden age is over | CNN Business. CNN. URL: <https://edition.cnn.com/2022/08/19/perspectives/late-night-television-streaming/index.html> (date of access: 01.11.2024).
5. Broersma M. The discursive strategy of a subversive genre. P. 143– 158. URL: https://www.rug.nl/staff/m.j.broersma/broersma_discursivestrategy.pdf ст. 144-154; 157-158. (date of access: 03.09.2024).
6. Contributors to Wikimedia projects. Ellen DeGeneres - Wikipedia. Wikipedia, the free encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Ellen_DeGeneres (date of access: 24.11.2024).
7. Contributors to Wikimedia projects. The Ellen DeGeneres Show - Wikipedia. Wikipedia, the free encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Ellen_DeGeneres_Show (date of access: 29.01.2024).
8. Garvey M. Jimmy Fallon apologizes for appearing in blackface in 2000 'SNL' sketch | CNN. CNN. URL: <https://edition.cnn.com/2020/05/26/entertainment/jimmy-fallon-apology/index.html> (date of access: 08.11.2024).

9. Ilie C. Semi-institutional discourse. The case of talk shows. *Journal of Pragmatics*. 2002 Vol. 33. P. 209-254.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0378216699001332> (date of access: 11.08.2024).
10. IMDb. Jimmy Fallon - IMDb. IMDb. URL:
<https://www.imdb.com/name/nm0266422/> (date of access: 22.06.2024).
11. Jimmy Fallon - Wikipedia. Wikipedia, the free encyclopedia. URL:
https://en.wikipedia.org/wiki/Jimmy_Fallon (date of access: 10.05.2024).
12. Nayyar N. Amazing story of Ellen DeGeneres. Women Fitness| A Wholesome Guide to Women Health & Wellness. URL:
https://www.womenfitness.net/story_ellenDeGeneres.htm (date of access: 07.11.2024).
13. The Comedy Couch - Ellen Degeneres Interview. Wayback Machine. URL:
<https://web.archive.org/web/20090517065716/http://comedycouch.com/interviews/edegeneres.htm> (date of access: 16.05.2024).
14. TheEllenShow. Billie Eilish Gets a Scare from 'Justin Bieber', 2019. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=MqYkan4bZ8c> (date of access: 19.06.2024).
15. TheEllenShow. Cardi B Showed Ellen How She Got Pregnant, 2018. YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=KiBS-dbv_x0 (date of access: 03.09.2024).
16. TheEllenShow. Courteney Cox on the 'Friends' Reunion & New Roommate Ellen, 2021. YouTube. URL:
https://www.youtube.com/watch?v=axEvBy6_Fbs (date of access: 21.03.2024).
17. TheEllenShow. Jennifer Lawrence on Her Drunk Alter Ego 'Gail,' Her First Nude Scene, and More (Full Interview!), 2024. YouTube. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=70LY0APKVtY> (date of access: 09.11.2024).

18. TheEllenShow. P!nk Jokes Her Career Is the 'Longest Fluke in History', 2021. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=bB4mZFIBnm8> (date of access: 10.06.2024).

19. TheEllenShow. President Obama Talks 'Scandal' and 'House of Cards', 2014. YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=_JMkm-DKQeU (date of access: 06.11.2024).

20. The Museum of Broadcast Communications - Encyclopedia of Television - Tonight Show, The. Wayback Machine. URL: <https://web.archive.org/web/20141112091505/http://www.museum.tv/eotv/tonightshow.htm> (date of access: 06.11.2024).

21. The Tonight Show. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/The_Tonight_Show (date of access: 01.06.2024).

22. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Emma Stone's Favorite Part of Her Oscar Win Was Leonardo DiCaprio, 2018. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=eYUjlbpo-Yk> (date of access: 05.11.2024).

23. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Jennifer Aniston Teases Adam Sandler's Fashion and Looks Back on Their Friendship | The Tonight Show, 2024. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=5O3fyVHdw50> (date of access: 05.11.2024).

24. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Jimmy Fallon Blew a Chance to Date Nicole Kidman, 2015. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=qtsNbxgPngA> (date of access: 15.11.2024).

25. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Maisie Williams Accidentally Drops a Major Spoiler in Game of Thrones' Final Season, 2019. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=vw2SaHkGfss> (date of access: 16.11.2024).

26. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Sansa vs. Daenerys: Sophie Turner Blames Emilia Clarke for Game of Thrones Coffee Cup-gate, 2019. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=aG1nWuYFkTM> (date of access: 11.11.2024).

27. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon. Taylor Swift Reacts to Embarrassing Footage of Herself After Laser Eye Surgery, 2019. YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=IZ_SFbaysHk (date of access: 14.11.2024).

28. The Tonight Show Starring Jimmy Fallon - Wikipedia. Wikipedia, the free encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Tonight_Show_Starring_Jimmy_Fallon (date of access: 01.06.2024).

29. White P. «The Tonight Show Starring Jimmy Fallon» Renewed At NBC For Five Years. Deadline. URL: <https://deadline.com/2021/05/the-tonight-show-jimmy-fallon-renewed-at-nbc-for-five-years-1234758368/> (date of access: 01.06.2024).

30. Ведучий вечірнього ток-шоу попросив дозволу у Трампа потріпати чуба. Той погодився - відео. Новини України та Світу. Головні і останні новини - NV. URL: <https://nv.ua/ukr/lifestyle/life/veduchij-vechirnogo-tok-shou-poprosiv-u-trampa-potripati-sheveljuru-toj-pogodivsja-video-221597.html>

31. LibreTexts. 5.3: Гендерні відмінності в спілкуванні. LibreTexts - Ukrayinska. URL: <http://surl.li/eipueq> (дата звернення: 06.11.2024).

32. Думанська І. Чинники успішного працевлаштування за фахом: лекція 8. Невербальне спілкування. Модульне середовище для навчання. URL: <https://msn.khmnua.edu.ua/mod/page/view.php?id=161667> (дата звернення: 14.03.2024).

33. Ефективне спілкування. Гендерні відмінності невербального спілкування. Головна сторінка. URL: http://multycourse.com.ua/ua/print_page/theme/34 (дата звернення: 07.02.2024).

34. Жилінська С. Коміка Джиммі Феллона звинуватили у токсичності. Він вибачився перед співробітниками. The Village Україна. URL: <https://www.village.com.ua/village/city/city-news/343339-komika-dzhimmi-fellona-zvinuvatili-u-toksichnosti-vin-vibachivsya-pered-spivrobitnikami> (дата звернення: 19.11.2024).

35. Засоби невербальної комунікації. Педкабінет. URL: <https://pedkab.wordpress.com/поради-психолога/невербальна-комунікація/> (дата звернення: 01.05.2024).
36. Інтерв'ю. Метод і жанр. Stud.com.ua. URL: <https://stud.com.ua/129599/zhurnalistika/intervyu> (дата звернення: 12.01.2024).
37. Кірієнко М. Актуальні проблеми сучасної транслятології, лінгвокраїнознавства та теорії міжкультурної комунікації. Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2021. 119 с. URL: <http://www.vtei.com.ua/doc/2021/22102021/1.pdf> (дата звернення: 08.03.2024).
38. Ковалинська І. В. Невербальна комунікація : навч. посіб. Київ : «Освіта України», 2014. 289 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4631/1/I_Kovalynska_NC_GI.pdf (дата звернення: 23.02.2024).
39. Культура поведінки та невербальні засоби спілкування. Освіта.UA. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10411/> (дата звернення: 06.02.2024).
40. Культура спілкування як вимір культури міжособистісних стосунків. Pidru4niki. URL: https://pidru4niki.com/20080215/kulturologiya/kultura_spilkuvannya_vimir_kultur_i_mizhosobistisnih_stosunkiv (дата звернення: 13.02.2024).
41. Курило О., Розман І. Вербальні та невербальні аспекти культури спілкування. «Молодий вчений». 2017. С. 115. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/4.3/28.pdf> (дата звернення: 07.03.2024).
42. Мова тіла: про що говорять наші жести і пози. психологія. Alexis - чоловічий журнал: спорт, здоров'я. URL: <https://alexus.com.ua/mova-ruxiv-tila-diagnostics-staniv-i-namiriv-lyudej-po-pози-i-zhestax/> (дата звернення: 05.01.2024).
43. Невербальні засоби спілкування. StudFiles. URL: <https://studfile.net/preview/5186666/page:4/> (дата звернення: 08.05.2024).

44. Невербальна комунікація. ni.biz.ua. URL: http://ni.biz.ua/15/15_12/15_127234_zaychishko.html (дата звернення: 22.03.2024).

45. Невербальне спілкування. Pidru4niki. URL: https://pidru4niki.com/12800528/menedzhment/neverbalne_spilkuvannya (дата звернення: 20.10.2024).

46. Невербальне спілкування. um.co.ua - Учбові Матеріали для студентів і школярів України. URL: <http://www.um.co.ua/4/4-18/4-180747.html> (дата звернення: 16.08.2024).

47. Пасічник І. Д. Психологічні особливості сприйняття імпліцитної поведінки комунікатора. Національний університет «Острозька академія». 2011. № 17. С. 3–8. URL: https://eprints.oa.edu.ua/1274/1/Pasichnyk_030412.pdf.pdf (дата звернення: 18.01.2024).

48. Пуцята І. Естетика слова і зображення у соціальних ток-шоу: український досвід. Національний університет «Львівська політехніка. 2018. Т. 2, № 896. С. 137–142. URL: <https://science.lpnu.ua/uk/sjs/vsi-vypusky/zhurnalistski-nauky/estetyka-slova-i-zobrazhennya-u-socialnyh-tok-shou-ukrayinskyu> (дата звернення: 11.10.2024).

49. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування : Посібник. 2-ге вид. Київ : Знання, 2006. 291 с. URL: https://www.academia.edu/35792793/%D0%95%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B5%D1%82_%D1%96_%D0%BA%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0_%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D0%BA%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%A0%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87_%D0%92%D0%B8%D0%BD%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%AF (дата звернення: 09.02.2024).

50. Самосват І. С. Еволюція жанру ток-шоу в українському медіапросторі (на прикладі проєктів «Правила виживання» і «Корисна програма»):

Дипломна. Київ: Ф-т міжнар. відносин Каф. журналістики, 2019. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/41799/1/%D0%92%D0%B5%D0%BB%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%BE%20%D0%95%D0%B2%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D1%86%D1%96%D1%8F_%D0%B6%D0%B0%D0%BD%D1%80%D1%83_%D1%82%D0%BE%D0%BA_%D1%88%D0%BE%D1%83_pdf.pdf (дата звернення: 04.04.2024).

51. Симоніна Н. Класифікація сучасного телевізійного інтерв'ю. Науковий вісник Ужгородського університету. 2012. № 27. С. 5. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/3874/1/%D0%9A%D0%9B%D0%90%D0%A1%D0%98%D0%A4%D0%86%D0%9A%D0%90%D0%A6%D0%86%D0%AF%20%D0%A1%D0%A3%D0%A7%D0%90%D0%A1%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%9E%20%D0%A2%D0%95%D0%9B%D0%95%D0%92%D0%86%D0%97%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%9E%20%D0%86%D0%9D%D0%A2%D0%95%D0%A0%D0%92%E2%80%99%D0%AE.pdf> (дата звернення: 15.03.2024).

52. Сіткарь Т. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У НЕВЕРБАЛЬНІЙ КОМУНІКАЦІЇ (ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ). Студентський науковий вісник. 2005. № 11. С. 226. URL: http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/22224/1/88_Sitkar.pdf (дата звернення: 07.11.2024).

53. Смоляр Л., Довженко О. Що варто знати про інтерв'ю. Вокс Україна. 2020. URL: https://voxukraine.org/shho-var-to-znati-pro-interv-yu#:~:text=%D0%86%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B2'%D1%8E%20%E2%80%93%D1%86%D0%B5%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0,_%D0%BC%D0%BE%D0%B6%D1%83%D1%82%D1%8C%20%D0%B1%D1%83%D1%82%D0%B8%20%D0%B4%D0%B%D1%8F%20%D0%BD%D0%B5%D1%97%20%D0%B7%D0%B0%D1%81%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B8 (дата звернення: 16.03.2024).

54. Спілкування як особливий вид діяльності. Невербальне спілкування. Реферат. Освіта.UA. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/management/14868/> (дата звернення: 13.04.2024).

55. Правила рукоштовання. StudFiles. URL: <https://studfile.net/preview/4511081/page:15/> (дата звернення: 06.04.2024).

56. Типи програм розважального телебачення України. Електронна бібліотека Інституту журналістики. URL: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2122> (дата звернення: 30.02.2024).

57. Учасники проектів Вікімедіа. Cardi B – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Cardi_B (дата звернення: 15.01.2024).

58. Учасники проектів Вікімедіа. Pink – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Pink> (дата звернення: 01.11.2024).

59. Учасники проектів Вікімедіа. Біллі Айліш – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Біллі_Айліш (дата звернення: 14.11.2024).

60. Учасники проектів Вікімедіа. Дженніфер Еністон – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Дженніфер_Еністон (дата звернення: 15.11.2024).

61. Учасники проектів Вікімедіа. Дженніфер Лоренс – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Дженніфер_Лоренс (дата звернення: 13.11.2024).

62. Учасники проектів Вікімедіа. Емма Стоун – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Емма_Стоун (дата звернення: 14.11.2024).

63. Учасники проектів Вікімедіа. Кортні Кокс – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Кортні_Кокс (дата звернення: 13.05.2024).

64. Учасники проектів Вікімедіа. Мейзі Вільямс – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мейзі_Вільямс (дата звернення: 01.11.2024).

65. Учасники проектів Вікімедіа. Софі Тернер – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Софі_Тернер (дата звернення: 08.11.2024).

66. Учасники проектів Вікімедіа. Тейлор Свіфт – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Тейлор_Свіфт (дата звернення: 02.11.2024).

67. ФОКУС Р. Кінець епохи: Еллен Дедженерес закриває своє шоу після скандалів про її неналежну поведінку. ФОКУС. URL: <https://focus.ua/uk/lifestyle/482463-shou-ellen-dedzheners-zakryvaetsya> (дата звернення: 11.09.2024).

68. Функції невербальних комунікацій. StudFiles. URL: <https://studfile.net/preview/5229449/page:32/> (дата звернення: 01.05.2024).

69. Функції невербальних сигналів - Бібліотека BukLib.net. Головна - Бібліотека BukLib.net. URL: <https://buklib.net/books/36741/> (дата звернення: 14.02.2024).

70. Що таке гендер?. 1547 » Гаряча лінія з питань протидії торгівлі людьми, запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей. URL: <https://1547.ukc.gov.ua/dovidkova-informatsiya/protydiya-nasylstva-za-oznakoyu-stati/shho-take-gender/> (дата звернення: 08.11.2024).

71. Що таке Інтерв'ю: Словник іншомовних слів. *Словник іншомовних слів*. URL: <https://www.jnsm.com.ua/cgi-bin/u/book/sis.pl?Qry=%B2%ED%F2%E5%F0%E2%27%FE> (дата звернення: 15.01.2024).

72. Яковець А. Розмовні видовища: визначення і класифікація. *Мапстеріум*. 2006. № 22. С. 32. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ad07b038-5403-487e-9be3-93324ce408a3/content> (дата звернення: 12.04.2024).